

ప్రకరణ

మే
1994

తిళినగేయ కారంజి

- ప్రకాశ్
శివు
డా॥ తరణ బసవేశ్వర అంగడి
- సూరి హార్దళ్ళి
- ప్రాణేశ గుడి
- కృష్ణ సుబ్బరావ్
- మగు బిరదార
- నందిని కాపడి
- కం.భం. కృష్ణమూర్తి
- అరుణా ఆర్. కారంత

బిడి ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :

ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

ಪ್ರಕಾಶ್ 2

ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಅಪ್ಸರೆ

ಶಿವು 4

ಸಂಪಾದಕ :

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಅ. ಹಾ. ಇ. ಸಂ. (ರಿ) !

ಪ್ರಕಾಶ್ 9

ಒಂದು ಬಕರಾ ಸಂವಾದ

ಡಾ|| ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಅಂಗಡಿ 12

ಚಂದಾ ವಿವರ :

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :

2 ರೂ 50 ಪೈಸೆ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ

25 ರೂ.

ಮೊಟಕಾಯಣ

ಸೂರಿ ಹಾರ್ದಳ್ಳಿ 17

ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದವರು

ಪ್ರಾಣೇಶ ಗುಡಿ 24

ಆಜೀವ ಚಂದಾ :

250 ರೂ.

ಚಟಿ ಬಿಡುವ ಚಟಿ

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ 28

ಗುಂಡ ಕಥೆ

ಮಗು ಬಿರಾದಾರ 29

ವಿಳಾಸ :

ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ

ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಮಾಡರ್ನ್ ಆಜ್ಞೆ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ 31

ನಾಲಾಯಕ್ ನನ್ಮಕ್ಕು

ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿ 33

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ :

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ

10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಕಿಟ್ಟಿಣ್ಣುನ ಕೋರಿಯರ್ ಸರ್ವಿಸ್

ಅರುಣಾ ಆರ್ ಕಾರಂತ 37

ಪ್ರಕಾಶ್

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಹಗರಣ

- ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಈ ಹಗರಣ ಪರಿಹರಿಸಲು

ಯಾವ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಸುತ್ತಾರೋ ?

* * *

ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಾಟ ಬೇಡ

ಶ್ರೀ ಮೊಯಿಲಿ

ಹೌದು ! 'ಇತರ' ಗಳೇ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ ! !

* * *

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಗಳು ಏಕಮುಖ

-ಸುದ್ದಿ

ದೊಡ್ಡಾಸ್ವತೈ ದಾರಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲೇ ಬಾರದು !

* * *

ಮಿಯಾಂದಾದ್ ನಿವೃತ್ತಿ

- ಕ್ರೀಡಾ ಸುದ್ದಿ

ಅಜರುದ್ದೀನ್ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರಂತೆ !

* * *

ಹೆದ್ದಾರಿ ; ಹಣ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಮನವಿ

-- ಸುದ್ದಿ

ಇದನ್ನು 'ಡಕಾಯಿತರು' ಆಗಲೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ ?

* * *

ಶೇಷನ್ ಅವರ 'ಉಳಿದ' ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲ ರದ್ದೇನು ?

* * *

ಸಂಶೋಧನಾ ಅನುದಾನ ; ತನಿಖೆಗೆ ಅಗ್ರಹ

- ಕೇಂದ್ರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇಲಾಖೆ ಸುದ್ದಿ

ಈ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಂಶೋಧನೆ ? !

* * *

ಪಣಜಿ ಸುದ್ದಿ : ನೂತನ ನಾಯಕನ ಆಯ್ಕೆಗಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಂಗ್ರಹ

'ಗೋ'— ವಾ ! ಅನ್ವರ್ಥ !

* * *

ಹಿಂದಿಯಲ್ಲೂ ಜುರಾಸಿಕ್ ಪಾರ್ಕ್

- ಸುದ್ದಿ

ಭಾಷೆಯಂತೂ ಎಕ್ಸ್‌ಟಿಂಕ್ಟ್ ಆಗುಲ್ಲ !

* * *

ಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಅಪ್ಸರೆ

೩೨

ಜೀವನ ಬಹು ವಿಚಿತ್ರ. ಜೀವನವೇ ಒಂದು ನಾಟಕ ಅನ್ನೋದಾದ್ರೆ ಜೀವನದ ಒಂದು ತುಣುಕನ್ನ ನಾಟಕದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ ಅಂತ ಕರೆಯ ಬಹುದೇನೋ. ಎಲ್ಲಾ ಕಂಪನಿ ನಾಟಕಗಳಂತೆ ನಮ್ಮ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ರಾಜ, ಅವನಿಗೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ, ವಿಮೂಷಕ, ಆಸ್ಥಾನ ನರ್ತಕಿ. ಪ್ರಜಾವೃಂದ ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರ ಧಾರಿಗಳೂ ಇದ್ದದ್ದು ನಿಜ.

ಅರುವತ್ತರ ದಶಕದ ಪ್ರಾರಂಭ. ಎಲ್ಲಾ ಕುರಿಗಳ ತರಹ ನಾನೂ ಸಹ ಆಗತಾನೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ. ಒಂದು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೆ. ನಾನಿದ್ದದ್ದು ಡಿಸೈನ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ. ಅದೊಂದು ಮಿನಿ ಭಾರತ. ಕಾಶ್ಮೀರದ ಭಕ್ಷಿ, ಪಂಜಾಬಿನ ಹಂಡ, ಬಂಗಾಳದ ಗಂಗೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಾಗರಾಜ್, ಆಂಧ್ರದ ಲಂಕಾ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ನಡುವೆ, ಆಗತಾನೇ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಂತಹ ಟ್ರೈನೀ ಸಮೂಹ. ಅದರಲ್ಲೂ ಭಾರತದ ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಮಹಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿಕ್ಕಂ. ಮದ್ರಾಸಿನ ಕಣ್ಣನ್ ಕೇರಳದ ರಾಜಶೇಖರನ್ ನಾಯರ್, ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯತಾ ಪ್ರಜಾವೃಂದ ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪು ಗೊಂಡಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಜಾಸ್ತೋಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಇದ್ದ. ಅವನೇ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಯೋಗಿ.

ಯೋಗಿಯ ಪೂರ್ಣ ನಾಮಧೇಯ ಯೋಗೇಶ್ವರ್. ತೆಳ್ಳಗೆ ಕುಳ್ಳಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿ. ಹೊರವಾದ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು. ಕರೀ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ. ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಖಾಕಿ ಮಿಲಿಟರಿ ಷರಟು. ಖಾಕಿ ಜೀನ್ಸ್. ಯೋಗಿ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿ. ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣಮತಿ. ಅವರಪ್ಪ ಲೈಬ್ರರಿ ಸೈನ್ಸ್ ಖ್ಯಾತಿಯ ರಂಗನಾಥನ್ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಬೇಕೆ. ಯೋಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಬೆಳೆದದ್ದು, ಓದಿದ್ದು, ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಿಟ್ಜರ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ. ಲುಕ್ಸೆಂಬರ್ಗ್‌ನ ಶ್ರೀಮಂತ ಬ್ಯಾರೋನೆಸ್‌ನ ಮಗಳು ಯೋಗಿಯ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಡದಿ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಯೂರೋಪಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ, ಏನೇನೋ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ, ದೇಶ ಭಕ್ತಿಯ ಬೋಧನೆ ಉದಿ, ಯೋಗಿಯನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತಂದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೆಣಗಾಡಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಯೋಗಿಗೆ ಬರದಿದ್ದ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲ. ಓದದಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕ ಇಲ್ಲ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಯೋಗಿ ಶತ ಒರಟ. ಯಂತ್ರ ವಿನ್ಯಾಸ, ಕುಹಕ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಅವನದ್ದು ಎತ್ತಿದ ಕೈ.

ಯೋಗಿಯ ಸಹಾಯಕ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಬೀರ್. ಪೊದಲು ಹೆಸರು ಕೇಳಿದಾಗ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ತಂಪು ನೀಡುವ ಹೆಸರು ಅಂದೊಂಡಿದ್ದ. ಆಮೇಲೆ ಆತನ ಪೂರ್ತಿ ಹೆಸರು ರಘು ಬೀರ್‌ಸಿಂಗ್ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಕುಳ್ಳು ಆಸಾಮಿ, ಬಕ್ಕ ತಲೆ, ಹೋತನ ಗಡ್ಡ, ನಗೆಮಿಂಚುವ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಬೀರ್‌ನ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಬಲು ಚೆನ್ನ. ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಣ್ಣ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು, ಹೇಗೆ ಬಿಸಾಡಿದರೂ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಉಜ್ಜಿ ಉಜ್ಜಿ ಹರಿತ ಗೊಳಿಸಿ. ಒಂದು Art form ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದ ಚಾಣಾಕ್ಷ ಬೀರ್

ರಾಜ ಆಯ್ತು. ಮಂತ್ರಿ ಆಯ್ತು. ಇನ್ನು ವಿದೂಷಕ ಒಬ್ಬ ಬೇಕಲ್ಲ. ಚಂದ್ರ ಬುಟಾಣಿಗೆ ಈ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂದ್ರ ನಮ್ಮಗಳಂತೆ ಆಗತಾನೆ ಇಲಾಖೆ ಸೇರಿದ್ದ ಪ್ರೀನೀ. ಅವನ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಕರಾಚಿ ನಿರಾಶ್ರಿತರು. ನಲವತ್ತೇಳರಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತಿನ ಗಾಂಧೀಧಾಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಬುಟಾಣಿ ನಮ್ಮ ಗುಂಪು ಸೇರಿದ್ದ. ಬುಟಾಣಿ ಮಹಾ ಸಿನಿಕ. ಸುತ್ತಲಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಅವನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಬುಟಾಣಿ ರ್ಯಾಂಕ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ನನಗಿದ್ದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಶಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಟಾರ್ಕ್ ಅನ್ನುವ ಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಟಾರ್ಕ್ ಅಂದ್ರೆ ತಿರುಚುವಿಕೆ. ಟಿ.ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಿಗಳು ತಮಾಷೆ ಕುಸ್ತಿ ಆಡುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಜಟ್ಟಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಕೈಯನ್ನೋ, ಕಾಲನ್ನೋ ಹಿಡಿದು ತಿರುಚಲ್ಲವೇ. ಆಗ ಆ ಕೈ ಅಥವಾ ಕಾಲಿನ ಮೇಲಿನ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ತಾಂತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಟಾರ್ಕ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬುಟಾಣಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲು ಬಂದ. ಇದ್ಯಾರಪ್ಪ ಲು ! ಚೀನೀಯನೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಲು ಅಪ್ಪಟ ಭಾರತೀಯ. ಆಂಧ್ರದ ಪೆಂಕಟೇಶ್ವರಲು. ಹೆಸರು ಉದ್ದವಾಯಿತು ಅಂತ ಭಾವಿಸಿ ಅದನ್ನ V. ಲು ಅಂತ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಈ “ಲು” ಮಹಾಶಯನಿಗೆ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಬಾಯಿ. ದಪ್ಪ ತುಟಿಗಳು. ದೊಡ್ಡ ಗಂಟಲು. ಲು ಬಂದವನೇ ದೊಡ್ಡ ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಬುಟಾಣಿ ಮಧ್ಯೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ “ಶಿವ, ಟಾರ್ಕ್ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಿದರ್ಶನ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ‘ಲು’ನ ಬಾಯಿನೋಡು. ಅವನು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಅವನ ದಪ್ಪ ತುಟಿಗಳು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ತಿರುಚಿ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರೋ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೇ ಅದೇ ಟಾರ್ಕ್” ಅಂದ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಲು ಸಹಾ ಹಾಸ್ಯಪ್ರೇಮಿ ಯಾದ್ದರಿಂದ ಅವನೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಗೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾದ.

ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಚೀನಾ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ನಡೆಸಿತ್ತು. ಶತ್ರು ವಿಮಾನ ಧಾಳಿಯಾದಾಗ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಮುನ್ನೂಚನೆ ಕೊಡಲು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸೈರನ್ ಒಂದನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ, ನಿರ್ಮಿಸಲು, ಸೈನ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಮ್ಮ

ಕಾರ್ಯನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಬೀರ್ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಕುಳಿತು, ಬೀರ್ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವಿನ್ಯಾಸ ತಯಾರಿಸಿದ. ಈ ನೀಲಿ ನಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೈರನ್‌ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನನಗೆ ಮತ್ತು ಬುಟಾಣಿಗೆ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಒಂದು ವಾರ ಪಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತು ಸೈರನ್ ತಯಾರಿಸಿದೆವು. ಕೊನೆಯ ಸ್ಕೂ ಭದ್ರ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬುಟಾಣಿ “ಶಿವ, ಈ ಸೈರನ್‌ನ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ನೋಡಿ ಬಿಡು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆಗೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಆಚೆಯ ಆಟದ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಸೈರನ್‌ನ ಮೊದಲ ಪ್ರಯೋಗ. ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ, ನಾನು ಬುಟಾಣಿ ಬೀರ್ ಮೈದಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಬೀರ್ ಸ್ವಿಚ್ ಆನ್ ಮಾಡಿದ. ಸೈರನ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಂದ್ರ ಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ರೋಯ್ಯೋ ಎಂದು ಕೂಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ವೇಗ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ತೊಡಗಿತು. ಬೀರ್ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಮಂದಹಾಸ ಬೀರಿದ. ಬುಟಾಣಿ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಸೈರನ್‌ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸೈರನ್ ಈಗಾಗಲೇ ತಾರಕ ಸ್ಥಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ‘ಫಠಾರ್’ ಎಂಬ ಸದ್ದಿ ನೊಂದಿಗೆ ಸೈರನ್ ಸಿಡಿಯಿತು. ಆಟದ ಮೈದಾನದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಚೂರುಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಡಿದವು. ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾಗ ಬುಟಾಣಿ “ಈ ಸೈರನ್‌ಅನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಿದರೆ, ಸೈರನ್ ಸಿಡಿಯುವ ಚೂರುಗಳಿಂದಲೇ ಶತ್ರು ವಿಮಾನಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದಲ್ಲವೇ ಶಿವ” ಅಂತ ನಗಾಡಿದ್ದ.

ಹೀಗೆ ಯೋಗಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸುಭಿಕ್ಷದಿಂದ ಇರುವಾಗ ಆಫೀಸ್ ಸೈನೋ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ನರ್ತಕಿಯ ಅಗಮನವಾಯಿತು. ನಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಈ ಸೈನೋವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈ ಅಪ್ಸರೆಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದುಂಟು. ಅಪ್ಸರೆಯ ಹೆಸರು ಕಸ್ತೂರಿ. ಕಸ್ತೂರಿ ಕೊಡವರ ತರುಣಿ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಾಗಿದ್ದ ಮ್ಯಾರಿಲಿನ್ ಮನ್ರೋಳ ರೂಪ, ಅಂಗಸೌಷ್ಟವ ಕಸ್ತೂರಿಯದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ತಾನು ರೂಪಸಿ ಎಂಬ ಸತ್ಯದ ಅರಿವು ಆಕೆಯ ಹಾವ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಲಾಲಿತ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತ್ತು. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ “oomph” ಎಂಬ ಪದವಿದೆ. ಅದರ ಸಮಾನ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ದಯಾಮಯಿ ಜಗನ್ನಿಯಾಮಕ ಈ “oomph” ಗುಣವನ್ನು ಕಸ್ತೂರಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದ. ಕಸ್ತೂರಿ ಬಂದಾಗಿನಿಂದ, ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನ ಲಂಚ್ ಟೈಂ ಸಂಭಾಷಣೆಯೆಲ್ಲಾ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆಕೆಯ ಸುತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಸ್ತೂರಿ ಕೆಲಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನಾಯಿತು ತನ್ನ ಬಾಸ್ ಆಯಿತು ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಸ್ತೂರಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಹರಟೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ ಧೈಯ, ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಪರ್ವತಾರೋಹಣದಂತಹ ಒಂದು ಸಾಹಸದ ರೂಪ ಪಡೆಯಿತು.

ಈ ಪರ್ವತಾರೋಹಣದ ಛಾಲೆಂಜನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡವನು ಬುಟಾಣಿ. “ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಸ್ತೂರಿ ನನ್ನ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, ಒಂದು ಐದು ನಿಮಿಷ ನಗುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಏನಂತೀರಾ” ಅಂತ ರಣಾಹ್ವಾನ ನೀಡಿದ. ಸುತ್ತ ಇದ್ದ ನಾವೈದು ಜನ ತಲಾ ಐದೈದು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಟ್ ಕಟ್ಟಿದವು.

ಮಾರನೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಬುಟಾಣಿ ಕಡೆಗಿತ್ತು. ಅವನು ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಹೊಳೆ ದಂತಾಯಿತು. ಕಸ್ತೂರಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬುಟಾಣಿಯ ಟೇಬಲ್ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಏನೋ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಮನ ಮೋಹಕ ಮುಗುಳು ನಗು. ಮತ್ತೆ ಮಾತು ಕತೆ. ಬುಟಾಣಿ ಏನೋ ಕೇಳಿದ. ಕಸ್ತೂರಿ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೈಯಾಡಿಸುತ್ತಾ ಯಾವುದೋ ಘಟನೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಆಕೆ ಘೊಳ್ಳನೆ ನಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಬುಟಾಣಿ ಸಹಾ ದನಿಗೂಡಿಸಿದ. ಅನಂತರ ಬುಟಾಣಿ ಕೊಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗುವಂತೆ ಎದೆಗವಿಚಿ ಹಿಡಿದು ಕಸ್ತೂರಿ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಳು.

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಬುಟಾಣಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ. “How did you pull it off ?” ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. “ಬಾ ಶಿವ, ಹೇಗೂ ದುಡ್ಡಿದೆ, ರೆಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ” ಟೀ ಹೌಸ್ ಆಫ್ ದ ಆಗಸ್ಟ್ ಮೂನ್” ನೋಡಿ, ಬೀರ್ ಕುಡಿದು ಬರೋಣ, ಎಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳೋಣ” ಅಂತ ಪಿಕ್‌ರ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಸಂಜೆ ಬೀರ್ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಾಗ ಅವ ಹೇಳಿದ.

“ಯೋಗಿ ಯಾವುದೋ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ನಿನ್ನೇನ್ನೇ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅವರು SKF ಬೇರಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಟ್‌ಲಾಗ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬಂದೋನೇ ಲೈಬ್ರೇರಿಯನ್‌ಗೆ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಕ್ಯಾಟ್‌ಲಾಗ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ. ಯೋಗಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನನ್ನತ್ರ ಇಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಅಂತಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ನಾನು ಎಣಿಸಿದಹಾಗೇ ಆಯ್ತು. Lunch ಅದ ಮೇಲೆ ಯೋಗಿ ಕಸ್ತೂರಿಗೆ ನನ್ನತ್ರ ಇದ್ದ ಕ್ಯಾಟ್‌ಲಾಗ್‌ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಅವಳು ಬಂದು ಬೇರಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಟ್‌ಲಾಗ್ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. I have lost my bearings after Seeing you here. ಕ್ಯಾಟ್‌ಲಾಗ್ ಹೇಗೆ ಕೊಡ್ಲಿ ಅಂತ ನಗಿಸ್ತೆ. ಆ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಬೆಟ್ ವಿಷಯಾನ ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ‘ನೊಡಮ್ಮ ಈಚೇಗೆ ನಿನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ತಮಾಷೆ ಘಟನೆ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡು. ಇದು ಸಾಪ್ತ ಬದುಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ’ ಅಂದೆ. ಅವಳು, “ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಕಸಿನ್ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಗುಡ್ಡ ಗಾಡು. ನರ್ತನ ಮಾಡ್ತಾ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಳೇ

ಕಂಛ ಕತ್ತರಿಸುವ ಜೋರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಲ ಬಿದ್ದು. ನನಗಂತೂ ನಗು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಘೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕಳು. ಆಹಾ ಎಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ದನಿ ಗೂಡಿಸ್ತೆ.” ಅಂತ ಬುಟಾಣಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಘಟನೆಗೆ ವಿವರಣೆ ನೀಡಿದ. ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದವು. ಬುಟಾಣಿಯ ಸ್ನೇಹಪರತೆ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೋದರ ಭಾವ ಇವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಂತಃ ಕರಣವನ್ನು ಕಲಕಿತ್ತು. “ಬುಟಾಣಿ, ನಿನ್ನಂತಹ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಒಬ್ಬನಾದ್ರೂ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ. I am grateful to God for that” ಅಂದೆ. ಅವ “you are lucky ಏವ. I am yet to find a true friend” ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು.

X X X X

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ದಶಕಗಳೇ ಉರುಳಿ ಹೋಗಿವೆ. ಯೋಗಿ ಈಗ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಾಮನ್ವೆಲ್ತ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಲಹೆಗಾರ. ಬುಟಾಣಿ, ಈಗ ಡಾ|| ಬುಟಾಣಿ. ಅಮೆರಿಕೆಯ ಖ್ಯಾತ ಬೆಲ್ ಲ್ಯಾಬೋರೆಟರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹ ನಿರ್ದೇಶಕ. ಬೀರ್ ನಮ್ಮನ್ನಗಲಿ ಹಲವು ವರುಷಗಳು ಸರಿದಿವೆ.

ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರ ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಮದುವೆ ಕೊಡವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ವಧೂವರರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ವೇದಿಕೆಯನ್ನೇರಿದೆ. “Uncle ! This is Neetha” ಅಂತವರ ತನ್ನ ನೆವ ವಧುವನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ. ವಧುವನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅದೇ ಬೊಗಸೆಗಣ್ಣುಗಳು. ಅದೇ ಹೊರವಾದ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾದ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲು. “ಕಂಗ್ರಾಜುಲೇಷನ್” ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ “ಮಿಸ್ಟರ್ ಶಿವಕುಮಾರ್, ಜ್ಞಾಪಕ ಇದೆಯೇ ? ” ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ವಧುವಿನ ತಾಯಿ ನನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಕಸ್ತೂರಿ! “ಜ್ಞಾಪಕ ಇಲ್ಲೆ ಏನು ? ಈಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ?” ಅಂತ ಕುಶಲ ವಿಚಾರಿಸಿ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಮದುವೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ “ವಧುವಿನ ತಾಯಿನೇ ಆಕೆ ? ಅದೇನಿ ಅಷ್ಟು ಕಳೆ ಕಳೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ವಧುವಿನ ಅಕ್ಕ ಅಂದ್ಕೊಡಿದ್ದೆ” ಅಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದಿದ್ದಾಳೆಯಿತು

ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮೆಡಿಟೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇಡೀ ದಿನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಶಾಂತ ವಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ TM ಜನ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ದಶಕಗಳ ನಂತರ ನಾನು ಕಸ್ತೂರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದ್ದು. ಕೆವಲ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ! ಆ ಭೇಟಿಯ ಆದ್ದರ್ ಅನುಭವದ ಪ್ರಶಾಂತತೆ ಇನ್ನೂ ಕುಂದಿಲ್ಲ.

ಜೀವನ ನೀಜಕ್ಕೂ ಬಲು ವಿಚಿತ್ರ.

ಅ. ಹಾ. ಇ. ಸಂ. (ರಿ)!

ಪ್ರಕಾಶ್

ಬಂದೆ, ಬಂದೆ, ಹೇಳ್ತೀನಿ ಇದೇನೂ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಲೆಟ್ ಮಿ ಬಿಗಿನ್ ಆಟ್ ದಿ ಬಿಗಿನಿಂಗ್ ! ಹೋದ ತಿಂಗಳು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಕಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಸ್ವಲ್ಪ ಜರೂರಿ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ. ಸರಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ನನ್ ಖಾಸಾ ಗೆಳೆಯ ಶಾಮಣ್ಣಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೆಲೆಸಿದಾನೆ, ವೈದ್ಯ ತಜ್ಞನಾಗಿ. “ಸರೀ ಬಾರೋ ! ನಂ ಮನೇಲೇ ಎರಡು ದಿನಾ ಇರು ! ಹಳೇ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳ ವೈವಿಧ್ಯನೆಲ್ಲ ಮೆಲುಕು ಹಾಕೋಣ ! ” ಅಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಕರೆದ. ಸರಿ, ಹತ್ತೇ ಬಿಟ್ಟೆ, ವಿಮಾನನ.

ಶಾಮಣ್ಣನ ಮನೆ ಇರೋದು ಸ್ಯಾನ್ ಫರ್ನಾಂಡೋ ಕಣವೇಲಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತೇ ಮೈಲಿ ! ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೈಲಿ ಕಾರ್ ಬಿಡೋ ಅಷ್ಟು ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಿ ! ನನ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಸಂಜೆ ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, (ಇನ್ನೂ ತಂಪಾಗಿ,) ಕೂತಿದ್ದೆ. ಶಾಮಣ್ಣನ ಮಗಳು ಸೀಮಾ ಯುಕ್ಲಾ (ಯೂಸಿಎಲ್ಲೆ)ದಿಂದ ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು, ಇಪ್ಪತ್ತೇ ವರ್ಷ ಅವಳಿಗೆ. ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಹಳ ಚೂಟಿ, ಫಿಲ್ಡ್ ವಿತ್ ಐಡಿಯಲಿಸಂ ! ಅವಳ ಜತೆ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಾನೂ ಹೀಗೇ ಇದ್ದೆ ? ಅಂತ ಆಲೋಚನೆ ಸುಳಿತು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ! ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಗಿಲ್ಟ್ ಫೀಲಿಂಗೂ !! ಶಾಮಣ್ಣ ಹೇಳಿದ. ಸೀಮಾ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ತಾಳೆ ಕಣೋ ! ಸೋಷಿಯಲ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಂಸ್ ಆಫ್ ವಿಮನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕಲೀಬೇಕಂತೆ ! ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೇನು ಬರಲಿ, ಇಟ್ ವಿಲ್ ಬಿ ನೋ ಪ್ರಾಬ್ಲಂಸ್ ಅಂತ ನಕ್ಕೆ. ಶಾಮಣ್ಣ ಅಪರಂಜಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಸಮಾರಂಭದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ (ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷ) ಪಟ್ಟ. ಸೀಮಾಗೆ ಅಪರಂಜಿ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆ. ಅವಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ. ‘ಸಾರಿ ಅಂಕಲ್, ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಸೆನ್ ಆಫ್ ಹ್ಯೂಮರ್ ಇಲ್ಲ, ಟು ಅಪ್ರೀಸಿಯೇಟ್ ಯುವರ್ ಎಫಾರ್ಟ್ಸ್’ ಅಂದಳು ನಾನೂ (ಆದಷ್ಟು) ಗಂಭೀರ ಮುಖಚಹರೆ ಧರಿಸಿದೆ !

ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಊಟ ಆದ ಮೇಲೆ ಬೆಡ್ ಟೈಂಗೆ ರೆಡಿಯಾದರು. ಶಾಮಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ಶೀಲಾ ಮಾಡಿದ್ದ ವಾಂಗೀಭಾತನ್ನ ಗಡದ್ದಾಗಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದರೂ ನಿದ್ರೆಯ

ಸುಳವೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಅಂತೂಪಾಲಜಿ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಇಂಟ್ರೋಡಕ್ಷನ್ ಕೂಡ ಪೂರ ಓದಿದ. ಈ ರೀತಿ ಭಾರೀಗವನವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನು ಓದುಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿವ್ರಾದೇವಿ ಓಡಿ ಬರಾಳೆ ನನ್ ಹತ್ರ! ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿದಸೆ ಅದರಿಂದಾನೇ ಹಾಳಾಗಿದ್ದು ನಂದು. ಈ ಸಂಜೆ ಮಾತ್ರ ನಿಗ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ--ಜೆಟ್ ಲ್ಯಾಗ್ ಪ್ರಭಾವ. ನಿಶಿ ರಾತ್ರೇಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೋ ಮಂಪರು ಬಂತು.....

ಭಾರೀ ಸಭೇಲಿ ಕೂತಿದ್ದೆ. ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ಜನ ನೆರೆದಿದ್ದರು ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ. ಆಫೀಸ್ ಬೇರರ್ಸ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ. ಇತರರು ಎಲ್ಲಾ.

ಸಭಿಕರೂ (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದವನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಇದೇನು ಸಭೆ ಅಂತ. ಅವನು ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಬ್ಯಾನರ್ ತೋರಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿತ್ತು. “ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದವರ ಸಂಘ (ರಿ).” ನಾನು ಬೆಚ್ಚಿದೆ. ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಶುರುವಾದವು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ವರದಿ ಓದಿದ. ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ನಂ ಸಂಘ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದೆ. ದುಡ್ಡು ಬೇಕು ಇತ್ಯಾದಿ: ನಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷಭಾಷಣ. ನಂ ದೇಶ ಕ್ರೈಸಿಸ್ ಫೇಸ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ ! ವಿ ಆರ್ ಆರ್ಟ್ ಕ್ರಾಸ್ ರೋಡ್ಸ್. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ಬೆಲ್ಟ್ ಟೈಟ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಹಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಟೈಂ ವೇಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಮಾಡಿಸಿ, ದೇಶದ ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವಿಟೀನ ಹಾಳು ಮಾಡೋ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಬ್ಬಬ್ಬರನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ, ಮಟ್ಟ ಹಾಕಲೇಬೇಕು. ನಾನು (ಎರಡನೇ ಬಾರಿ) ಬೆಚ್ಚಿದೆ ! ಬಹಳ ಫಿಲಸಾಫಿಕಲ್ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತೆ, ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಂದು ಚೇಟಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರ ಮುಖ ಕೋಪಭರಿತವಾಯ್ತು. ನಾಲಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹರಿತ ವಾಯ್ತು. “ಸಭಿಕರೇ, ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಈ ಸೇಕ್ರೆಡ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಇನ್ ಫಿಲ್ ಟ್ರೇಟರ್ ಸೇರಿದಾನೆ. ಈ ಸಭೆ ಮುಗಿಯುವ ಮುನ್ನ ಅವನ್ನು ಹಿಡೀಬೇಕು, ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಈ ನರಗುನ್ನಿ ಅಪರಂಜೀ ಅನ್ನೋ ವಿಧ್ವಂಸಕ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಾತ್ಮೀದಾರ ಅಂತ ನಂ ಬೇಹುಗಾರರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ” ಅಂತ ಗುಡುಗಿದ, ನನ್ನ ಮೈ ಮನ ಎರಡೂ ಬೆಚ್ಚಿದವು, ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡೋದು ? ತಕ್ಷಣ ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಐಡಿಯಾ ಹೊಳೆತು. ಎದ್ದು ನಿಂತೆ ! ಸಭಿಕರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿದರು. ನಾನು ‘ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬೇಕು’ ಅಂದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಪ್ಪಿದರು. ನಾನು ಸ್ಟೇಜ್ ಮೇಲೆ ನಿಂತೆ ‘ಸಭಿಕರೆ. ನಾನು ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದೀನಿ ! ಅಲಿಯೂ ಈ ಮಹತ್ ಸಂಘದ ಬ್ರಾಂಚ್

ಓಪನ್ ಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ ! ನನ್ನ ಮೆಂಬರ್‌ಷಿಪ್ ನೂರುಡಾಲರ್ ಕಳಿಸುಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿರೋಣ ! ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಂಪ್ರೀತರಾದರು. ಪ್ರಚಂಡ ಕರತಾಡನ! ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಉಚಿತ ಅಮೆರಿಕಾ ಟ್ರಪ್ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತ ನನಗೆ ಭಾರೀ ಹಾರ ಹಾಕಿದ.....ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು.

ಹೊರಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತೆಯೇ ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಹರಡಿತ್ತು. ಶಾಮಣ್ಣ ಅಗಲೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಬೈ ಹೇಳಿ ಅಪರಂಜಿಗೆ ವರದಿ ತಯಾರುಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆ!

ಏನಿದು ಮೋಡಿ ?

ಆತನೊ ಆರಡಿ
ಈಕೆ-ನಾಲ್ಕಡಿ,
ಏನಿದು ಜೋಡಿ
ಕೃಪಿಡನ ಮೋಡಿ !
ಆಕೆ ಹಸಸ್ಮುಖಿ,
ಈತ ಹುಬ್ಬಂಟುಖಿ
ಏನಿದು ಜೋಡಿ
ಕೃಪಿಡನ ಮೋಡಿ !
ಆತನೊ ಕುಂಬಳ
ಈ ಲತೆ ಪಡವಲ,
ಏನಿದು ಮೋಡಿ !
ಕುಪಿಡನ ಜೋಡಿ !
ಈಕೆಯೊ ಕಾಂಗೈ
ಆತ ? ಜನತಾದಳ,
ಆದರೊ ನೋಡಿ,
ಕೃಪಿಡನ ಜೋಡಿ !
ಅವನಿಗೆ ಬೇಕು ವೇದಾಂತಧಾರ
ಈಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯ ಚೆತ್ರಹಾರ !
ಹೇಗಾಯಿತು--ಈ ಜೋಡಿ ?
ಇದೆಲ್ಲವು ಆ ಕೃಪಿಡನ ಮೋಡಿ

ಒಂದು ಬಕರಾ ಸಂವಾದ

ಡಾ|| ಶರಣ ಬಸನೇಶ್ವರ ಅಂಗಡಿ

ಮೊನ್ನೆ 'ಮಜಾವಾಣಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಹ ಸಂಪಾದಕಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳುಕೇಶ್ವರಿ, ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿ ಕ. ರಾ. (ಓದುಗರು ತಮಗೆ ಸೂಕ್ತವೆನ್ನಿಸುವ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು)ರವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ಬ. ಮತ್ತು ಕ.ರಾ. ನಡುವೆ ನಡೆದ some ಪಾದದ ಆಯ್ದ ಭಾಗಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

—ಸಂ.

ಬ. : ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾ ಮಂಗಳಗಳಿಗೆ. (ಛೇ ಶುರುವಿಗೇ ಮುದ್ರಾರಾಕ್ಷಸ. ಮಾ ಮಂ. ಗಳಿಗೆ ಎಂದಿರಬೇಕಿದ್ದುದ್ದು ಕ. ರಾ. ರು. ಖಂಡಿತಾ ಮಾ ಮಂಗಳ ಯಾ ಮಹಾಮಂಗಳ ಅಲ್ಲ. ಮಂಗಳಗಳಿಗಾದ ಅವಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇವೆ)

ಕ.ರಾ. : ನಮಸ್ಕಾರ, ಬರಿ. ಬರಿ, ಕೂಡ್ರಿ.

ಬ. : ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಾ ?

ಕ.ರಾ. : ಓಹೋ, ಅವಶ್ಯವೇಳೋಣಲ್ಲ. ಇದ್ದು ಈಗ ಮಾಜಿ ಅಂದ್ರಲ್ಲ. ನಾನು 'ಮಾಜಿ'ಯವರ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಾಗಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಆವರ ಪಿತಾಜಿಯವರ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಾಗೂ ಇದ್ದೆ. ಭಾಳ ಖಾತೆಗಳ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ಆ ಖಾತೆಗೋಳು ಖೋತಾ ಆಗಿ ಗೋತಾ ಹೊಡದಿದ್ದು ನನ್ನಪ್ಪಲ್ಲ. ಮಂದಿ ನನ್ನ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಕೋಲಿಲ್ಲ.

ಬ. : ದೇಶಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೊಡುಗೆಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳಿ.

ಕ.ರಾ. : ನಮ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೇಳೋಬಾರದು. ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕಡಿಮೀನು. ಆದ್ರೆ ಒಂದೆರಡು ಖಾತೆದಾಗ ನಾ ಭಾಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಕಿಲಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅವು ಕೇಳಿ.

ನಾ ಆಹಾರ ಮಂತ್ರಿ ಆದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಬರಗಾಲ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಮಂದಿ “ಮಂತ್ರಿಗೋಳ ನಮಗ ಉಣ್ಣಾಕ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದ್ದಂಗಾಗೇತಿ ಅಂದು”. ಅದಕ್ಕೆ ನಾ ಏನ ಹೇಳಿದೆ ಗೊತ್ತದನು?

ಬ. : ಏನು ಹೇಳಿದ್ರಿ ?

ಕ.ರಾ. : “ಅನ್ನ ಇಲ್ಲಿದ್ರೇನಾತ್ತೋ ರೊಟ್ಟಿ, ರಾಗೀ ಮುದ್ದಿ, ಚಪಾತಿ ತಿನ್ನಿ ನಮ ಗಾಂಧೀ ಮುತ್ಯಾ ಶೇಂಗಾ ತಿಂದು ಮ್ಯಾಕೇಹಾಲ ಕುಡಿದು ಬದಕಲಿಲ್ಲೇನ, ಆ ಬಾಪೂಜೀನ ನೋಡ್ಯರ ಕಲಿಬಾರ್ದಾ. ನೀವೂ ಹಂಗು ಮಾಡ್ರೆಲಾ” ಅಂದೆ ಏನ್ ತಪ್ಪ ಮಾತಾಡ್ಲೆ. ಮಂದಿ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು.

ಹಿಂಗು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಾಕ ಕರೆದಿದ್ರು. ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಮಂದೀಗಿ ತಿಳೀಲಿ ಅಂತ ಭಾಳ ಸರಳ ಭಾಷಾದಾಗ ಹೇಳಿದೆ. ನೋಡ್ರಪಾ ಆಹಾರ ಬದಲಾವಣೆ ಅಂದ್ರ ಏನೂ ಕಷ್ಟದ್ದಲ್ಲ. ನೀವು ತಿನ್ನು ಅನ್ನ, ರೊಟ್ಟಿ, ಬ್ಯಾಳಿ ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ದನಕರುಗೊಳಿಗೆ ತಿನಿಸ್ಸಿ, ಅವು ತಿನ್ನು ಹುಲ್ಲು ಮೇವು ತವುಡು (ಅದನು ಬೂಸಾ) ನೀವು ತಿಂದು ಮ್ಯಾಲ ಅವು ಕುಡಿಯಾ ಮುಸರಿ ನೀರು ಕುಡೀರಿ. ನಿಮಗೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆತು, ಅವಕ್ಕೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆತು ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ. ಹುಚ್ಚ ಮಂದಿ ನಕ್ಕು, ಇದರಾಗ ನಗೂದೇನ್ನೆತಿ ?

ಬ. : ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ಜನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಧಾವಿತನ ಅರ್ಥ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ

ಕ.ರಾ. : ನೀವ ಹೇಳೂದು ಖರೇ. ಜನ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕೆಲಸ ಭಾಳ ಮಾಡೀನ್ರಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೀತಿದ್ರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಕ್ಕರೀ ಕಾರಖಾನಿ ಹಾಕಿಸಿದ್ಲಿ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಭಾಳ ಬೆಳೀತಿದ್ರೋ ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಗಿರಣಿ ಹಾಕಿಸಿದ್ಲಿ ಈ ನನ್ನ ಸಾಧನೆ ಹೇಳಿಕೋಂತ ಧಾರವಾಡದಾಗ ಭಾಷಣಾ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮಂದಿ “ನಮಗೇನ ಮಾಡೀರಿ? ಈಗರು ಏನೋ ಒಂದು ಮಾಡಿಸ್ರೀ” ಅಂದ್ರು. ಆತು ಅಂದೆ. ಭಾಳ ಲಗೂನು ಅಲ್ಲೊಂದು ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಸಾಕ ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನೋಡಿ ಬೆಂಗೂರು ಮಂದಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರಾ ? ಸರಿ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಒಂದ NIMHANS ಆಗ್ಲಿ ಅಂದೆ.

ಬ. : ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕ್ರೀಡಾ ಮಂತ್ರಿ ಯಾದಾಗಿನ ದೇನಾದರೂ ಹೇಳೋರಾ ?

ಕ.ರಾ. : ಓಹೋ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಯಾವದೋ ಒಂದು ಆಟದ ಪಂದ್ಯ ಉದ್ಘಾಟನಾಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆದಿದ್ದರು. ನಾನರೇ ಬರೇ ಕಬಡ್ಡಿ, ಗಿಲ್ಲಿದಾಂಡು, ಲಗೋರಿ ಆಡಿದ ಮನುಷ್ಯ ಆದ್ಯಾವದೋ ಆಟ ಅಂತ ನೋಡಿದ್ದು ಭಾಳ ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ಎದರಾ ಬದರಾ ನಿಂತು ಒಂದಾ ಚಂಡನ್ನ ಎರಡೂ ಕಡೀಂದ ಒದೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾರ. ಒದ್ಯಾಕ ಹೋಗಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಕೆಳಗೂ ಬಿದ್ದರು. ನನಗ ಭಾಳ ಬ್ಯಾಸರ ಆನ್ನಿಸ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಾಗ ಆಪಾ ಮಂದೀಗಿ ಚಂಡಿಗೂ ಬರಾ ಬಂತೇನಪಾ ಅಂತ ಚಿಂತೇ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಕೂಡ್ಲೇ ಆಲೇ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರನ್ನೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅಷ್ಟೂ ಮಂದಿ ಆಟಗಾರರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಚೆಂಡು ಕೊಡಿಸಿ ಅವರವರ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಖುಷೀಲಿಂದ ಆಡ್ಲಿ ಅಂತ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಬ. : ಏನು ಉದಾರ ಹೃದಯ ಸರ್ ತಮ್ಮದು. ಅಂದ್ವಾಗೆ ತಾವು ದೇಶ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ.

ಕ.ರಾ. ದೇಶಪ್ರೇಮ ಅಂದ್ರ ನಮ್ಮದುss ಖರೇ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಅನ್ನಬೇಕು. ಹಂಗಿದ್ದೆ. ಆಂಗ್ಲರು ಅವರ ಭಾಷೆ ಅಂದ್ರ ನನಗ ಭಾಳ ದ್ವೇಷ ಎಷ್ಟುಪ್ಪಾಂತಂದ್ರ ನಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಆದರೂ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಭಾಷಾ ಪಾಸ್‌ನಾ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ನೋಡ್ಲಿ. ಇದರರ್ಥ ನಾ ದಡ್ಡ ಅಂತಲ್ಲ. ಹಂಗೆಲ್ಲ ನಾ ಭಾಳ ಹುಷಾರಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಮಾಸ್ತರಿಗೇ ಗಾಭರಿ ಆಗೂ ಹಂಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳ ಬೇಕಂದ್ರss ಒಮ್ಮೆ ಮಾಸ್ತರು ಗೋವಿನ ಹಾಡು “ಇಟ್ಟರೇ ಸಗಣೆಯಾದೆ. ತಟ್ಟಿದರೆ ಕುರುಳಾದೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು, ನಾ ತಟ್ಟನೇ ಕೇಳೇಬಿಟ್ಟೆ “ಸರ್ ಇಡದಿದ್ರೆ ಏನಾಗ್ತೆ ತಟ್ಟದಿದ್ರೆ ಏನಾಗ್ತೆ” ? ತಲೀಗೊಂದು ತಟ್ಟಿ ಕುಂಡ್ರಿಸಿದ್ದು.

ಬ. : ಆಹಾ ಏನ್ ತಲೇ ಸರ್ ತಮ್ಮದು.

ಕ.ರಾ. : ತಲೀ ಅಂದ್ರ ನೆವ್ವಾಲ್ನೊಡ್ರಿ ಮೊನ್ನೆ ಯಾವುದೋ ಕಾಲೇಜಕ್ಕೆ ಭಾಷಣಾ ಮಾಡಾಕ ಹೋದಾಗ ಕಿಲಾಡಿ ಹುಡುಗ್ರು ನನ್ನ ಟೋಪಿ ನೋಡಿ ಟೋಪೀಕೇ ನೀಚೇ ಕ್ಯಾ ಹೈ ಅಂತ ಆಡಸ್ತಾಡೊದಾ ? ಅಂದ್ರ್ ಇವರಿ ಗಿನೂ ಗೊತ್ತಾಗೇತ, ಹ್ಯಾಂಗ ಗೊತ್ತಾತು ಅಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಅದ್ವಸ್ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದೋರದೋ ಫಾರೆನ್ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ದೋ ಕೈವಾಡ ಇದ್ದೀತು ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಇದರಾಗ ಗುಟ್ಟೇನದ ಎಲ್ಲಾ ರಟ್ಟಾದ ಗುಟ್ಟೇ ಅಲ್ಲೇನ, ಅಂತ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡೊಂಡೆ.

ಬ. : ಏನು ಸರ್ ಗುಟ್ಟು ಅದು.

ಕ.ರಾ. ಏನಿಲ್ಲ, ಏನಿಲ್ಲ. ಭಾಳ ವರ್ಷದ ಹಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನಲೀ ಭಾಳ ನೋವಾಕ ಹತ್ತಿತ್ತು. ತಲೀ ಇರೂದು ನೋಯಾಕ, ತಲೀ ಇದ್ದವಿಗಷ್ಟ ತಲೀ ನೋವ ಬರೂದು ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ. ಮನ್ಯಾಗ ಮಂದಿ ಸುಮ್ಮನಿಡ ಬೇಕಲ್ಲ. ಡಾಕ್ಟರ ಕಡೀಗಿ ಹೋದಿವಿ ಬ್ರೇನ್ ಟ್ಯುಮರ್ ಆದ ಅಂದ್ರ. ಆಪರೇಶನ್ ಮಾಡಿದ್ರ. ಎಲ್ಲಾ ಸುಸೂತ್ರ ನಡೀತು. ಆರಾಮಾಗಿ ಮನೀಗಿ ಬಂದ ಒಂದವಾರ ಆದ ಮ್ಯಾಲ ಡಾಕ್ಟರು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ರ “ಸರ್ ನಿಮ್ಮ ಮಿದುಳು ಆಪರೇಶನ್ ಆಗುವಾಗ ಹೊರಗ ತಗದಿದ್ದಲ್ಲ. ಅದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಮ್ಮ ಮರವಿನಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಆದ, ಈಗಿಂದೀಗ್ಲೇ ಬರಿ ಅದನ್ನ ನಿಮಗ ತಿರಗಿ ಫಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು “ಅಂದ್ರ” ನಾ ಫಿಟ್ ಆದೀನಿ ನೀನ ಲೂಸ್ ಆದೀ. ಆ ನನ್ನ ಮಿದುಳು ನೀನ ಇಟ್ಟುಗೋ ನನಗ ಅವರ ಅವಶ್ಯಕತಾ ಇಲ್ಲ. ಹ್ಯಾಂಗೂ ಇಷ್ಟದಿನ ಆದಿಲ್ಲವನ ಬದಕೀನಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಲ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿ ಮುಂದವರದೀನಿ” ಅಂತ ನಾ ಅಂದೆ. ಆಗಿಂದ ನೋಡ್ತಿ ನನಗ ತಲೀನೋಪನ್ನೊದ್ವಸ್ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಯಾರರೂ ನನಗ ತಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಬಯ್ದ್ರ ನನಗ ಸಿಟ್ಟು ಬರೂದಿಲ್ಲ ಖರೇ ಹೇಳಿದ್ರ ಸಿಟ್ಟಾಕ ಬರ್ತೈತಿ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿತಲ್ಲೋ ಟೋಪೀಕೇ ನೀಚೇಕಾ ಸ್ಥಾನ ಖಾಲಿ ಹೈ ಅಂತ ಈ ಖಾಲಿಸ್ಥಾನ ಖಾಲಿಸ್ಥಾನ ಅಂತ ಬಡಕೊಳ್ಳ ಮಂದೀಗಿ ಒಂದೀಟು ಇದನ್ನ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ರವ ಆವಕ್ಕ ಆ ಹುಚ್ಚ ಬಿಡ್ತದೇನೋ. ಅವರದೂ ಸ್ನಂಗಳ್ವ ಖಾಲಿಸ್ಥಾನ ತಲ್ಯಾಗ ಇಟಗೊಂಡು ಸುಳ್ಳೇ ಬಡದಾಡತಾರ. ಏನಾರ ನನ್ನ ಸಿಕ್ರೆಟ್ ಗೊತ್ತಾಗೈತೋ ಏನೋ ಮತ್ತ ಇತ್ತಿತ್ತಾಗ ಏನೋ ಆವರೂ ಸುಮ್ಮನಾಗ್ಕಾರ. ಅಂದ್ವಾಂಗ ನಾ ಖಾಲಿಸ್ಥಾನ ಮುಚ್ಚಾಕ ಈ ಟೋಪಿ ಹಾಕೊಂತೀನಿ ಬ್ಯಾರೇದವರಿಗೆ ಹಾಕೂದಕ್ಕಿಂತ ನಾವಾ ಹಾಕೊಳ್ಳೋದು ಭಲೋ ಅಲ್ಲೇನರೀ.

ಬ. : ಹೌದು ಸರ್ ನೀವು ಹೇಳೋದು ಸರಿ ನಿಮಗ ಈಜು ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ಕುರಿತು ಹೇಳ್ತೀರಾ ?

ಕ.ರಾ.: ಅದು ಈಸಬೇಕು ಇದ್ದು ಜೈಸಬೇಕು ಅಂತ ಅದ್ಯಾರೋ ಹೇಳ್ಯಾರೆಲಿ. ನಾ ಅದನ್ನು ನಂಬೀನಿ ನೋಡ್ಲಿ. ಒಮ್ಮೆ ಅದ್ಯಾವದೋ ಈಜುಕೊಳ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕಂತ ಕರದಿದ್ರು. ನಾ ಅದರೊಳಗ ಹಾರಿ ಅದನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ನೀರಾಗ ಜಿಗಿದೆ. ನೋಡ್ತೀನಿ ನಾ ಒಳಗ ನೀರೆಲ್ಲ ಹೊರಿಗ. ಏಟ ಸಣ್ಣ ಸ್ವಿಮಿಂಗ್ ಪೂಲ್ ಕಟ್ಟೀದ್ರಿ ಅಂತ ಇಂಜನಿಯರಿನ್ನ ಬಯ್ಲೆ ಆಗ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಪೇಪರಿದಾಂವ “ಸರ್ ಈಜು ಕೊಳವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಶೈಲಿ ಅಮೋಘ” ಅಂತ ಹೊಗಳಿ “ಅಂದ್ವಾಗೆ ಈ ಏರಿಯಾಕ್ಕೊಂದು ವಿದ್ಯುತ್ ಚಿತಾಗಾರ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೀವೇ ಉದ್ಘಾಟಿಸ್ತೀರಾ ಹೇಗೆ ? ಅಂತ ಕೇಳಿಬಿಡೋದಾ ? ಹಿಂಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಡ ನಾ ಅದ್ಕ ಉತ್ತರ ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ. I am wise ಅಂದೆ ಅದಕ್ಕ ಅವ I think otherwise ಅಂದ.

ಬ. : you are great sir ಇಷ್ಟೊತ್ತು ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ರಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ನಮಸ್ಕಾರ.

ಕ.ರಾ.: ನಮಸ್ಕಾರ್.

(ಇಂತು ಇದನ್ನೋದಿದ ತಮಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ ಈ some ವಾದ ಮುಗಿಯಿತು.)

ಹಾರ

ತಡಗುಣ ಕಾಳಿನ ಸರ
ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಉಪಾದ್ರ--
ಮುತ್ತು-ಹವಳಿನ ಸರ ಅಂತ
ಹಾರಾಡಿದ್ರು, ಹಾರಾಡಿದ್ರು !
ಮೇಕೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು
ತಡಗುಣೆಯೆಲ್ಲ ತಿಂದ್ಹಾಕೆಬಿಟ್ಟು
ಉಪಾದ್ರ ಗಡ್ಡ ಹರಕು ಪರಕು--
ಮೇಕೆ ಪಾಲಿಗೆ ಮುಗಿತೆ ಸರಕು ?

ನೇಣುಗೋಪಾಲ ಸೊರಬಿ

ಮೊಟಕಾಯಣ

ಸೂರಿ ಹಾರ್ದಳ್ಳಿ

•ಡಿಡಿ ತಗೊಂಡು ಬಿಡಿಯೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪಿಸಿ ತರ್ತೀನಿ' ಎಂಬ ನುಡಿಗಳು ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಇದೇನು ಡಿಡಿಪಿಸಿಪಿಸಿಗಳು ಎಂದು ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗರಾದ ನಮಗೆ ಕಂಗ್ಲೀಷು ಪದಗಳು-ವಾಕ್ಯಗಳು ವಿಶೇಷವೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಂಥ ಮೊಟಕು ಸಂಕೇತಗಳು ?

ನಂತರ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇದು ನಮ್ಮ ಪದಗಳ ಮೊಟಕು ರೂಪ ಅಂತ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಯವಿತ್ತು. ಅಂದರೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳು. ಆದರೆ ಈಗ..ಈಗಿರುವ ಟೆಂಟಿಫೋರ್ ಅವರ್ಸ್ ಸಾಕಾಗೋಲ್ಲ. ಅದೀಗ ಯಾವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ತನಗೆ ವ್ಯಯಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಮಯವಿದೆಯೆಂದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತಾ ನಿರುಪಯುಕ್ತನೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ರೆಸ್ತ್ ತಗೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ವಿಲ್ಲವಾದರೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ರೆಸ್ತ್ ತಗೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಆದ ಆಯಾಸವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ವೇಳೆಯಿಲ್ಲ.

ಅಂಥವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸದೇ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಈಗ ಕೇಳಿಸಿದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಡಿಡಿ ಅಂದರೆ ಡಿಮಾಂಡ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಪಿಸಿ ಅಂದರೆ ಪೊಸಿಶನಲ್ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಆಗಿತ್ತು. ಪಿಸಿ ಅಂದರೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅಥವಾ ಪರ್ಸನಲ್ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಅಥವಾ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಪೇಬಲ್ ಯಾಕಾಗಬಾರದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ 'ಆಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿ'.

ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ವರ ಅಥವಾ ಶಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಈ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೂ ಒಂದು. ನಮಗೆ ಮೋಹನದಾಸ ಕರಮ ಚಂದ ಗಾಂಧಿ, ಬಸಪ್ಪ ದಾನಪ್ಪ ಜತ್ತಿ ಎಂದೆನ್ನಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಇನಿಶೀಯಲ್ಟಗಳನ್ನು ಬಳಸತೊಡಗಿದೆವು. ಅದೀಗ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ

ಅಟೋರಿಕ್ಟಾದವರಿಗೆ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಕಾಲಸಿ ಎಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯದು ಆದರೆ ಎನ್.ಆರ್. ಕಾಲಸಿ ಸುಪರಿಚಿತ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಬರುವುದೇನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಇವನ್ಯಾವ ಹಳ್ಳಿ ಗುಗ್ಗು ಎಂಬಂತೆ ಮುಖ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಾಗೇ ಈ ಇನಿಶೀಯಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿವೆ ಕೂಡಾ. ಜೆ.ಸಿ. ನಗರ, ಜೆಪಿ ನಗರ, ಜೆಪಿ ನಗರಗಳು ಯಾವ್ಯಾವುದು ಎಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಪರ್ಷ ಗಳಿಂದ ಇರುವ ನನಗೇ ಗೊಂದಲವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಿಳಿಗರಲ್ಲಿ ಪಠಬಭಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಜೆಪಿ ನಗರ ಎಂದೆನ್ನುವಾಗ ಜೆಪಿ ನಗರವೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ರಿಕ್ಟಾದವನದು ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಕೊಂಕು ಮನಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರಮ ವಿನೋದ ವನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಅನ್ನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬೀದಿ ಸುತ್ತು ಎಂದೂ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ.ಯನ್ನು ಸ್ವಾಪ್ ಸ್ಟುಡಿ ಲರ್ನ್ ಕುಕಿಂಗ್ ಎಂದೂ ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಅನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಿರುಗಾ ಸಿಕ್ಕೊಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲ ಅಬ್ರಿವಿಯೇಶನ್ನುಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಸರಸಮಾನವಾಗುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪಿಪಿ ಅಥವಾ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫೋನ್ ಅನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಫೋನ್ ಎಂದೂ ಪಿ.ಟಿ.ಒ. ಅರ್ಥಾತ್ ಪೇಜ್ ಟರ್ನ್ ಓವರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಟ ತಿರುಗಿಸಿ ಓದು ಎಂದೂ ಕನ್ನಡೀಕರಿಸುವ ಮಹಾನುಭಾವರಿದ್ದಾರೆ.

ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಬ್ಯಾಂಗಲೂರು ಮಾಡಿದವರು, ಕಲ್ಲಿಕೋಟೆಯನ್ನು ಕ್ಯಾಲಿಕಟ್ ಮಾಡಿದವರು, ಬಂದೋಪಾಧ್ಯಾಯ - ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಬ್ಯಾನರ್ಜಿ ಮುಖರ್ಜಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದವರು ಆಗ್ಲೆರು. ಸುಂದರ ಮುಂಬಯಿಯನ್ನು ಬಾಂಬೆ ಯನ್ನಾಗಿಸಿದವರು ಯಾರು? ಈಗಿನ ನಿಮ್ಮಿ, ಪಮ್ಮಿ, ಟಿಂಕು, ಕೊಂಕು-ಪೊಂಕುಗಳ, ರೀತು ನೀತುಗಳ ಪೂರ್ತಿ ಹೆಸರು ತಿಳಿಯುವ ವ್ಯವಧಾನ ಯಾರಿಗಿದೆ. ಉದ್ದದ ಹೆಸರನ್ನು ಶಾರ್ಟಾಗಿಸುವುದು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಲಕ್ಷಣ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದೆ. ಪರಿಮಳ ಪಮ್ಮಿ, ಕಮಲ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಬಹುದಾದರೆ ದಮಯಂತಿ ದಮ್ಮಿಯೊ ಡಮ್ಮಿಯೊ ಅಥವಾ ದಮ್ಮೊ ಆಗಬಹುದಲ್ಲವೆ? ಅಂದಮೇಲೆ ಮಂಗಳ ಏನಾಗುತ್ತಾಳೆ? ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ.. ನೀವೇ ಯೋಚಿಸಿ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಳಸುವವರು ಎಂದರೆ ಮಂಗಳೂರಿನವರು. 'ಅವನು ಪಡಪೋಶಿ ಮಾರಾಯಾ, ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದೋ' ಎಂದು ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಅನ್ನುವವರು ಅವರು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆಯೇ ಅನ್ನುವವರು ಮತ್ತು ಅನ್ನುವಂತೆಯೇ ಬರೆಯುವವರು. ಆದರೆ ಅದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಬನ್ನಿ.. ಅವರಿಗೆ ಅದೇನು ಅವಸರವೋ, ಕಾಣೆ ..ಕೂಕಣೆ. ಹೋಯಿ ಬತ್ತೆ ಎಂದು ಬಿರಬಿರನೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೂಕಣೆ ಅಂದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಹಾಗೂ ಹೋಯಿ ಬತ್ತೆ ಎಂದರೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಬಪ್ಪೊ ಬಪ್ಪಾ ಹಾಗೂ ಬರುಗಳ ಭೇದ ಗೊತ್ತೇ ನಿಮಗೆ ? ಅದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಬರೋಣವೇ ಮತ್ತು ಬರಬೇಕುಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕೂಕೊ ಅಂದರೆ ಕುಳಿತುಕೊ, ಕೂಕಂಬ್ಯಾ ಅಂದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ ಕೂಕೊರಾ ಅಂದರೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪದಗಳ ಬಳಕೆಯ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುವಕೆಲ ಡಿಕ್ಷನರಿಗಳೂ ಬಂದಿವೆ.

ನಮ್ಮ ಶಾಲಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಲಸಾಆ ಮತ್ತು ಮಸಾಆಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವು ಲಘುತ್ವಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪವರ್ತನ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಪವರ್ತನ ಗಳೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಮನಸಾರೆ ನಕ್ಕಿದ್ದೆವು. ಯಮಾತಾರಾಜಭಾನಸಲಗಂ ಎಂಬುದು ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ತುಂಬಾ ತಮಾಷೆಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಪದಪುಂಜಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಕರ.

ಕೃಷ್ಣ ಎಂಬ ಸುಂದರ ಹೆಸರು ಕುಂದಾಪುರದವರ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಕಠಿಣವೋ ಏನೋ. ಅವರದನ್ನು ಕುಷ್ಟ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಗೌರವ ಪೂರಿತವಾಗಿ ಅದು ಕುಷ್ಟಪಯ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಮಲಯಾಳಿಗಳು ಅದನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಎಂದರೆ ತಮಿಳರು ಮತ್ತೂ ಸರಳಗೊಳಿಸಿ ಕಣ್ಣ ಎಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ನುಂಗುವುದರಲ್ಲಿ ತಮಿಳರು ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಬಲಿಪುರಂ ಎಂಬ ಸುಂದರ ಹೆಸರು ಮಾಮಲ್ಲಪುರಂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಎಗ್ಮೋರ್ ಅನ್ನು ಎಜಂಪುರಂ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಪಿಟ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಆಬಟ್ ಎಂದೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಲಿಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕೇ ಅಕ್ಷರಗಳು. ಇಸ್ಕೂಲ್ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಕ್ರಮ ಅವರಂತೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ.

ಅರ್ಧ ಪದಗಳ ಬಳಕೆ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಹಲವಾರು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ತಮಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಸಾವೂ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ಗೋದಾವರಿ ಗೋದಿ ಅಥವಾ ಗೋದೂ ಆಗುತ್ತಾಳೆ. ಶೇಷಶಯನ ಎಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಶೇಷನಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ನೆಗಡಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸೀನುತ್ತಾನೆ.

ಮೊಟಕಾಯಣವು ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದೂ ಇದೆ. ಕಮಲಾಕ್ಷ ಕಮಲಳಾಗಿ, ರತ್ನಾಕರ ರತ್ನಳಾಗಿ. ಪದ್ಮನಾಥ ಪದ್ಮವಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಿರಿಕಿರಿ ಆಗುವುದೂ ಇದೆ. ಜಗದೀಶ ಜಗ್ಗುವುದು ಸಾಧ್ಯ, ಚಾರುಕೇಶವ ಚಾರು ಅಥವಾ ಸಾರು ಆದರೂ ಆದಾನು.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಹುತೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಸುವ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕರುಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಇನೀಶಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬದಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನಾವು, ಅಂದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗರು, ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತೇವೆ.

ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಲಾಯರು ಅವನು ಏನೇನನ್ನು ಕಂಡನೆಂದು ವಿವರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಕ್ಷಿಯೆನ್ನತೊಡಗಿದ - ಜಿಟಿ ಭಟ್ಟರು ಕೈಲಿ ಮಚ್ಚು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಟಿಕೆ ಭಟ್ಟರನ್ನು ಇರಿಯಲು ಹೋದದ್ದನ್ನು ಜಿವಿ ಭಟ್ಟರು ತಪ್ಪಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಕೆಪಿ ಭಟ್ಟರು ಬೇಡವೆಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಜಗಳವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಡಿಜಿ ಭಟ್ಟ ರಾಜಿಮಾಡಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಟಿಕೆ ಭಟ್ಟರು ಕೆಪಿ ಭಟ್ಟರ ಕತ್ತುಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಟಿಕೆ ಭಟ್ಟರೇ ಎಂದೆನ್ನತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಡಿಜಿ ಭಟ್ಟರು ಕೈಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಕೈಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೆಪಿ ಭಟ್ಟರು ಏನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಇದ್ದರಲ್ಲದೇ ಡಿಜಿ ಭಟ್ಟರೇ ಇಲ್ಲಿ ಓಡೆದುದುನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿದಿರಂದರೆ....

ನ್ಯಾಯಧೀಶರ ಬವಣೆಯ ಅರಿವು ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಇದು ಇನೀಶಿಯಲ್ಲಾಗಿ ಕೊಡುವ ತೊಂದರೆಗಳು.

ಕೆಲವರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿರಲಿ.. ದೊಡ್ಡತನವಿರಲಿ.. ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸುವ ಸಣ್ಣತನವಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ.. ಏನು.. ಹಿಮಾಲಯವೇ ? ಅದೇನು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡದು ಬಿಡಿ.. ನಮ್ಮ ಗುಡ್ಡದ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಜೊರೂ ಕಾಣಿಸೋಲ್ಲ ಹಿಮಾಲಯದ ಮಹತ್ವವನ್ನೇ ಮೊಟಕಾಯಿಸುವ. ಮಂದಿ ಅವರು, ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡತನ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯೇ ಇದೆ. ಅದು ಲೇಖಕನಾಗಲಾರದವನು ವಿಮರ್ಶಕನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು.

ಕೆಲವರ ಹೃದಯ ಬಹು ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾರುವವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಲೆ ಕೇಳಿ ತಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯೆಂದೂರೇ ಹೃದಯಾಘಾತವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂಬ ಭಯವೂ ಏನೂ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರು ಈರುಳ್ಳಿ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೇ ನಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸ್ವಾಮಿ.. ಕಾಲು ಕೇಜಿಗೆ ಅಂತ. ಇದು ಅವರ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎನ್ನುವಿರೇನು ?

ಮೈಸೂರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದೂರವಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದೆನೊಮ್ಮೆ 'ತುಂಬಾ ದೂರವೆನೂ ಆಗೋಲ್ಲ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗುಣಿಸಿದ ಅವರು ತುಸು ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಹದಿನೈದೋ ಹದಿನಾರೋ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಅಂತಿ ಟೊಂಡ್ಲೂ..' ಎಂದು ಎಳೆದು ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಮಿನಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು.. 'ಏನಂತೀರಿ ಸಾರ್ ನೀವು.. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹದಿನೈದು ಕಿಲೋಮೀಟರೆ ? ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದೆ.

'ಛೆ ಛೆ.. ನಾನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ್ದು ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಅಂತ ಅಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.. ಅದನ್ನ ಸೇರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೆ' ಅಂದರು. ನಾನು ಮೊಟಕು ಬುದ್ಧಿಯವನಾಗಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಅವರು ಅಂದಿದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆನೋ ಏನೋ.

ಈ ಇನ್ಸ್ವಂಟ್ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿದೆ. ಸಿದ್ಧ ಉಡುಪುಗಳು, ಸಿದ್ಧ ಆಹಾರಗಳು, ಸಿದ್ಧ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಸೊಂದಿದ್ದರೆ ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ದೊರಕಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಸಮಯ, ಶ್ರಮ ಉಳಿಸ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಇಂದಿನ ಅವಸರದ ಜನ.

ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೊಟಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಂತೆ ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಹದಿನಾರರ ತರುಣಿ ಎಂಬ ಅನಿಸಿಕೆ ಸದಾ ಇರುತ್ತದಂತೆ. ಆದ ರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಿನೆಮಾ ನಟಿಯರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಹದಿನಾರರಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತರ ತನಕ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗಿ ನಂತರ ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತದಂತೆ. ಉದಾ ಹರಣಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಎ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಬಿ, ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಿ ಹೀಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೋರ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕೇಳಿದರಂತೆ ನಿಮಗೆ ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು ಅಂತ

ಆಕೆ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಅಂದಳಂತೆ.. 'ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು' ಅಂತ.

'ಎಷ್ಟು ತಿಂಗಳು ?' ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

'ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು.' ಇದು ಆ ಮಹಿಳೆಯ ಉತ್ತರ. ಈಗ ಹೇಳಿ ಆಕೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೇ ?

ಹಿತವಾಗುವಷ್ಟು ಮಿತಗೊಳಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಮರೆತೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ಇನ್ನಾವುದಕ್ಕೋ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಕೊಟ್ಟು ಅನರ್ಥವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಒಂದು ಜಾಹೀರಾತು..

ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನಾಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.. 'ನೋಡಿ ದ್ರೇನ್ರೀ.. ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾಷಿಂಗ್ ಮೆಶೀನನ್ನು ಫ್ರೀಯಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾರಂತೆ. ಹೋಗೋಣೇನ್ರೀ.. ಅಂತ. ಎಲ್ಲಿ ತನಗದು ಸಿಗದೇ ಹೋಗುವುದೋ.. ಈಗಿಂದೀಗ್ಲೇ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ನಿಂತ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಚಡಪಡಿ ಸುತ್ತಾ ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು. ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಜಾಹೀರಾತಿನತ್ತ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದೆ.

ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಾಷಿಂಗ್ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವವರಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಬುದ್ಧಿ ಸರಿಯಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಅವಳಂದಿದ್ದು ನಿಜ. ಜಾಹೀರಾತಿನ

ಮೇಲೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಒಂದು ಒಗೆಯುವ ಯಂತ್ರದ ಚಿತ್ರವಿತ್ತು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಉಚಿತ ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಳಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೊಂಡರೆ ಎಂದು ಬರೆದಿತ್ತು. ಅದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕಂಪನಿಯ ಜಾಹೀರಾತು. ತಮ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಪ್ರಚಾರವನ್ನೇ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ಓದುಗರನ್ನು ತಪ್ಪುದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವ ಜಾಹೀರಾತಾಗಿತ್ತು ಅದು.

ಇವಳಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಗಳ ಕಂಪ್ಯೂಟರನ್ನು ನಾನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ? ಇವಳ ಬುದ್ಧಿ ಮೊಟಕೇ ಅಥವಾ ಜಾಹೀರಾತುದಾರ ...?
(ಅಕಾಶವಾಣಿ ಕೃಪೆ)

ಆದಿಶೇಷ

ತಲೆಯೊಂದಿದೆಯೆಂದು
ಭಾವಿಸಿ ಜೀವಿಸಿ--
ರೆ ನಾನು

ಹಗಲಿರುಳು
ಮೊತ್ತಲೆಯುತಿಹೆನು
ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನು

ಸಾಸಿರ ಶಿರದ
ಆದಿಶೇಷನು ನೀನು
ನಿನ್ನ ಪಾಡೇನು ?

ಮಂದಗಿರಿ ಸೋಮು

ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದವರು

ಪ್ರಾಣೇಶ ಗುಡಿ

ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರು ಯಾವುದಾದರೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕ ಸೀಟುಗಳು ಖಾಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಗುಟ್ಟುಪ್ಪುವವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ನನಗೆ 'ಆಯೋ ಪಾಪ' ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೀಟನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಹೋದವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟುವವರ ಬಗ್ಗೆ ! ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇನ್ನಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಸೀಟನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯೋಚನೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ 'ಪಾಪ' ಎನಿಸಲು ಕಾರಣ. ಯಾವುದೇ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೂ ಸೀಟುಗಳು ಖಾಲಿಖಾಲಿಯಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಎಂಬ ಈ ಓಬೀರಾಯನ ಕಾಲದ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಥ್ಯವಿದೆಯೇ ಅಂತ ? ಹಾಗೆ ಸೀಟುಗಳು ಖಾಲಿಯಾಗಿರಲು ಕಾರಣಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ ಈ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ಎನಿಸದಿರದು.

ಈಗ ನೋಡಿ, ಕೆಲವರು ಹೆಂಗರುಳಿನವರಿರುತ್ತಾರೆ; ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಕರುಳು ಹೆಂಗಸರಿಗಾಗಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತಾವು ಬಂದಿರುವುದರ ನಿಶಾನೆಯಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಗನ್ನು ನೇತುಹಾಕಿ ಹೊರಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಿರಾ ? ಆಫೀಸಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಟೈಪಿಸ್ಟ್ ಸರಸಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದಿರಾ ? ಅದೇ ಆ ಸರಸಳ ಆಕ್ಕನ ಆತ್ತೆಯ ತಂಗಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಆರುತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೈಕಲ್ accidentನಲ್ಲಿ ಕಿರುಬೆರಳು ಉಳುಕಿತ್ತಲ್ಲವೆ ? ಆ ಉಳುಕು ವಾಸಿಯಾಗಿ ಈಗ ಯಾವ ಅಳುಕೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೇ ? ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನವೀಯ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಲು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಂಗಸರ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲೆಂದೇ ಇವರು ಸ್ವತಃ ತಮ್ಮ ಸೀಟನ್ನು ತೊರೆದು ಬೇರೆಯವರ ಸೀಟುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಜಿಗಿಯುವೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬರುತ್ತಾರೆ. ಇತರ

ರಿಗಾಗಿ ಸದಾ ಮಿಡಿಯುತ್ತ ಸೀಟು ಖಾಲಿಮಾಡುವ ಇಂಥ ಹನುಮಂತರಾಯರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. “ಸೀಟಿನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಇಂಥ ಸಹೃದಯರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದು ಸಾಧುವೇ ?

ಇನ್ನು ಬೇಡಬೇಡವೆಂದು ಎಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಫೀಸಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುದ್ದಾಂ ಆಗಿ ತಲೆನೋವೋ, ಎದೆನೋವೋ. ಮೈಕೈನೋವೋ-ಬರುವುದುಂಟು. ಪಾಪ, ಈ ಕಾಯಿಲೆ ಕಸಾಲೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ, ಹಾಗಂತ ಆ ನೋವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೇ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೃದಯ ಇರುವ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾರೇ, ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ಯಾರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಷ್ಟು ನಿರ್ದಯರಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದಲೇ ಅನೇಕರು ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಸಹಿತವಾಗಿ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲೆಂದು ಏನೋ, ಪಾಪ. ಮೂರ್ಖಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಸೀಟು ಖಾಲಿಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅವರಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಿಯಾರು ಪಾಪ ? ಇಂಥ ಅಸಹಾಯಕರ ಮೇಲೆ ಸೀಟು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಸಿಟ್ಟಾಗುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ?

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಉಜ್ವಲ ಕ್ರೀಡಾಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕ್ರೀಡಾಭಿಮಾನ ಎಷ್ಟೆಂದರೆ, ರಜೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾದರೂ ಅವರು ಆಟವನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕ್ರೀಡಾಭಿಮಾನ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ರಜೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವೇ ಆದ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಪಡೆದಾದರೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಮ್ಯಾಚನ್ನು ನೋಡಲು ಸೀಟು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಭಾರತ ತಂಡದ ಶ್ರೇಯೋಭಿಲಾಷಿಗಳಾಗಿ ಬೆಟ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಕ್ರೀಡಾಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಎಂಥವರೂ ತಲೆದೂಗುವಂಥದ್ದು ! ಇಂಥ ‘ಅಭಿಮಾನಧನ’ರನ್ನು ಅವರು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ದೂರುವುದು ಧರ್ಮವೇ ?

ಇನ್ನು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಆಫೀಸೇ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಭಣಭಣಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿನ ಯಾರದೋ ಮದುವೆಯೋ, ಮುಂಜಿಯೋ. ನೂತನ ಗೃಹಪ್ರವೇಶವೋ, ಕೊನೆಗೆ ನಾಮಕರಣವೋ (ಅವರದ್ದಲ್ಲ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳದ್ದು)

ಇದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಹೋಗಿ ಶುಭ ಹಾರೈಸದೆ ಇದ್ದರೆ 'ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು' ಅಂತಾರೆಯೇ ? ಇವರೆಲ್ಲ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರಾದರೂ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾರು ಪಾಪ ? ಹಾಗೆ ಅವರೇನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಎಂತಲೇ ಇವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳ contribution ಹಾಕಿ, ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರೆಸೆಂಟೇಶನ್ ಒಂದನ್ನು ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಲಂಕೃತರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೀಟು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪುರೋಹಿತರು ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಹೂರ್ತ ಇಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ? ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಂತ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ ನೋಡಿ ಅದನ್ನಂತೂ ಪಾಲಿಸಲೇಬೇಕಲ್ಲವೇ ? ಯಾವಾಗಲೂ ಸೀಟಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿ ರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆಂತ ? ಅಂತೆಯೇ ಅವರೆಲ್ಲ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸೀಟು ಖಾಲಿಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇಂಥ ಸ್ನೇಹಶೀಲರನ್ನು 'ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಟೀಕಿಸುವುದು ತರವೇ ?

ಮೇಲೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲದೆ, ಕಚೇರಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥಾ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ಸಕಾರಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಿರಲು ಸಾಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಸೀಟುಗಳು ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಯಜಮಾನರನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಲು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಬದಲಾಗಿ ಸೀಟು ಬಿಟ್ಟುಹೊದರೂ ತಾವು ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದರ ದ್ಯೋತಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೋಟನ್ನೋ, ಕೈಚೀಲವನ್ನೋ, ವ್ಯಾನಿಟಿಬ್ಯಾಗನ್ನೋ, ಕೊನೆಗೆ ಕರ್ಚೀಫನ್ನೋ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುರ್ಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗುವ ಅವರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯರ ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸುವಂತೆ ಮುದ್ದಾಗಿ ಸೀಟನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡಾಗಲಂತೂ ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಖುಷಿಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟುವವರು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಸೀಟಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಭಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ, ಬೇಸರದ ಮುಖಹೊತ್ತು, ಹರಿಹಾಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವವರಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗ ಉಲ್ಲಸಿತರಾಗಿ, ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ, ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆಯುವವರಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ ನಗುನಗುತ್ತ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರು ಅದಷ್ಟು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ ?

ಅಲ್ಲದೆ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿಮುಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ಸ್ವಂತದ ರಜೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ತಾನಾಗಿಯೇ ಒದಗಿಬರುವ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ತಿರುಗದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಾಗಿ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹೋತ್ತುಕಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸೀಟಿನಿಂದ ಮಾಯವಾಗುವುದ ರಿಂದಲೇ ! “ಸೀಟಿನಲ್ಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಕಂಡು ಬೀಳು ಗೈಯುವವರು ಈ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆಯಿಂದ ಅವರು ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತುಸು ಅನುಕಂಪದಿಂದ ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪ್ರಚಂಡ ಪುಡಾರಿಗಳಿಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿ ಮಾತಾಡಲು ಸಮಯ ಸಿಗು ವುದು ಯಾವಾಗ ಅತೀರಿ ? ಅವರು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗಲೇ ಅರ್ಥಾತ್ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗಲೇ ! ಅಂದಮೇಲೆ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗಿಂತ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದವರಿಂದಲೇ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಳಿತನ್ನು ನೀರಿಕ್ಷಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ಇದೀಗ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲದವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಭಿಮಾನ ಅರಳಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ ? “ಸೀಟಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ” ಎಂದರೆ ಅವರು ಯಾವುದೋ ಘನ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೀಟನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. ಅವರು ಸೀಟಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ತಡವಾದಷ್ಟೂ ಅವರು ಹೋಗಿರ ಬಹುದಾದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಸ್‌ಸೀಟಿನಿಂದ ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವ್ಯಾವುದೋ ಸೀಟಿಗಾಗಿ ಪರದಾ ಡುವ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸೀಟು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಹೋಗುವವರ ಈ ತ್ಯಾಗಬುದ್ಧಿ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿನ ಓಯಶಿಸ್‌ನಂತೆ ! ಅಲ್ಲಾಂತೀರಾ ?

‘ಅದೇ ಕಾಲೇಜು,
ಅದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಾ’ ?

‘ಹೂ
ಅದೇ ಹೆಂಡತಿ,
ಅವೇ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ’

ಶಂಸ

ಚಟ ಬಿಡುವ ಚಟ

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್.

• ಚಟ ಭಯಂಕರ' 'ಚಟ ಮಾರ್ತಾಂಡ'-- ಇತ್ಯಾದಿ ಚಿರುದಾವಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ಬಿಡಲಾಗದ ಚಟವೊಂದಿದೆ, ಅದೇ ಚಟ ಬಿಡುವ ಚಟ. ಒಂದರ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇನ್ನೊಂದು ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಬಳಲಿದ್ದಾನೆ ಬಾಳಿನುದ್ದ(ಗಲ)ಕ್ಕೂ.

ಹೆಂಡ ಏಕೆಂದೆ ಬಿಡಲಾಗದೆ 'ಏಕ್' 'ದಂ' ಹೊಡೆದು ಸಿಗರೇಟಿಗೆ ಇಳಿದ. ಅವನ್ನು (ಸಿಗರೇಟ್) ಬಿಡಲು ನೆಶ್ಯಕ್ಕೆ ನೆಗೆದ. ನೆಶ್ಯ ಕರ್ಚಿಫೆಲ್ಲಾ ಗಲೀಜು ಮಾಡುತ್ತೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾನೋದಯವಾದಾಗ 'ಪಾನ್' ಜಗಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದರಿಂದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಖಚಿತವೆಂದು ವೈದ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಾಗ ಪಾನ್ ಪಸಂದಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುಡಿಅಡಿಕೆ. ಸುಣ್ಣ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಶುರುಮಾಡಿದ. ಹಾಳಾದ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಬಹಿರಂಗ ಬೆದರಿಕೆ ಒಡ್ತಾರೆ. ಏನ್ ತಿಂದರೂ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಅಂತಾರೆ. ನಾಳೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೊಬ್ಬ "ಅನ್ನದಿಂದಲೂ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬರಬಹುದೆಂದು--" ಹೇಳಿದರೆ ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ರಾಮಣ್ಣ ಮತ್ತೆ ವಿಸ್ಕಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದಾನೆ.

ಅಭ್ಯಾಸ. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಬರೋಲ್ಲಾ ಅವನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾರೋ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದವರೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲವಾದಾಗ 'ಚಟ' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಬರುವಂತದ್ದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದು ಮಾಡುವ ಚಟ ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ' ಹೇಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಗು ಚಂಡಿ ಹಠ ಹಿಡಿಯುವ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಚಟ ಯಾರಾದರೂ ಹತ್ತಿಸಬಹುದು ಏಡ್ಸ್ ಹಾಗೆ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದರೆ ನಾವೇ ಬಿಡಬೇಕು.

ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ನಾನು ಚಟ ಭಯಂಕರ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಅವನು ಚಟೋಪಧ್ಯಾಯ ಅಂತ ದೂಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಟಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಲಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅವನ ನಿಲುವು.

ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು, ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದು ಶಾಲು ಹೊದಿ ಸುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊಗಳುವುದನ್ನು ಆಪ್ತರೊಂದಿಗೆ ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಚಟವೆಂದೇ ರಾಮಣ್ಣ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾದರೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ 'ಚಟೋಪಧ್ಯಾಯ' ನಾಗಿರುವುದು ನಿಜ.

ಗುಂಡ ಕಥೆ

— ಮಗು ಬಿರಾದಾರ.

ನಮ್ಮೂರ ಪರದೇಶಿ ಗುಂಡ
 ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಹಂಡ-ಭಂಡ
 ಓದು-ಬರಹವಿಲ್ಲದೆ
 ಅಡಿ ಚೆಣ್ಣೆ--ದಾಂಡ
 ಜಗಳವಾಡಿ ಕಸಿದುಕೊಂಡ
 ನಮ್ಮ ಕೈಯ ಚಂಡ
 ಎಲ್ಲ ಗೋಲಿ ಗುಂಡ
 ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿ ರಮಿಸಿಕೊಂಡು
 ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಉಂಡ !
 ಮಾಡಬಾರದೆಲ್ಲಮಾಡಿ
 ಆದ ಊರ ಪುಂಡ
 ಜೇಲಸುಖವನುಂಡ,
 ಕೊಟ್ಟು ಬಂದ ದಂಡ.
 ನೂರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಹೇಗೊ
 ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ
 ಅನಿಸಿಕೊಂಡ ಗಂಡ !
 ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲದೇನೆ
 ಶಾಸನ ಸಭೆ ಕಂಡ
 ಮಂತ್ರಿಯಾಗಲೆಂದು ಹೋಗಿ
 ಕಂಡ ಹೈ ಕಮಾಂಡ !
 ಪೂರೈಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ

ದಿಲ್ಲಿಯ ದಿಮಾಂಡ
 ಇಲ್ಲೆ ಇದ್ದು ಎಲ್ಲಕಡೆಗೆ
 ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿ ಕೊಂಡ
 ನಿತ್ಯ ಹಲವು ಜನರಿಗೆಲ್ಲ
 ಕೊಟ್ಟು, ಕುಡಿಸಿ ಹೆಂಡ
 ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ
 ಗುಂಡಾಗಳ ದಂಡ
 ಹೇಳಿಕೊಂಡ ತನಗೆತಾನೆ
 'ನಾನೆ ಹೀರೊ--ಹೊಂಡ'
 ಇಂದು ಇವನ ಸನ್ಮಾನಕೆ
 ಕೂಡುತಿಹುದು ಫಂಡ
 ಬದುಕಬೇಕೆನ್ನುವವರು
 ಕೊಡಲೇಬೇಕು--
 ಈ ಅನಿವಾರ್ಯದ ದಂಡ !
 ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನೀಗ
 ಗುಂಡನಲ್ಲ, ಗುಂಡಾ !

× × ×

ಹಲ್ಲು

ನೋಡಲು
 ಹೋದಾಗ
 ಲಲಿತ ಮಹಲ್ಲು
 ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು
 ಮುರಿಯಿತು
 ಲಲಿತಮ್ಮನ
 ಹಲ್ಲು

ಮದ್ದೂರು ವೇಣು

ಮೂಡರ್ನ್ ಅಜ್ಜಿ

ನಂದಿನಿ ಕಾಪಡಿ.

ನಮ್ಮ ಪಾತಕ್ಕನ ಸೋದರತ್ತೆ ಸುಬ್ಬಕ್ಕನವರು “ಮೂಡರ್ನ್ ಅಜ್ಜಿ” ಎಂದು ಹೆಸರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳು ಈಗಿನ ಕಾಲದವರಂತೆಯೇ ಇವೆ.

ಅಜ್ಜಿಯ ಮೊಮ್ಮಗ ಹದಿನೆಂಟು ವರುಷಗಳ ಯುವಕ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೊನ್ನೆ ರಜೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಉದ್ದ ಕೂದಲಿಗೆ ರೆಬ್ಬರ್ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು “ಪೋನಿ ಟೇಯ್ಲ್ಸ್” ಕುಣಿಸುತ್ತ ಒಳಗೆ ಬಂದ. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸುಬ್ಬಕ್ಕನವರು “ನಿಮ್ಮ ತಾತ ಜುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕಡಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೀಗೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರಪ್ಪ. ಸದ್ಯ ತಾತನ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನೀನಾದರೂ ಉಳಿಸಿದೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಸರಿ ಒಂದೇ ಕಿವಿಗೆ ರಿಂಗು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವೆಯಲ್ಲಾ, ಇನ್ನೊಂದು ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತೆ ?” ಎಂದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮೊಮ್ಮಗ ಪೂರ್ತಿ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಶರಣಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಪಾತಕ್ಕನ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದವಳು ತನ್ನ ಸಹ ಪಾಠಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲ್ಲೋ ಗುಲ್ಲು. ಆ ಮಡುಗನ ತಂದೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಂಗಡವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರಂತೆ. ತಮ್ಮ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದರಂತೆ ಆತನ ಹೆಸರು ಆಗಸ್ಟ್ ಎಂದೂ ಮಗನ ಹೆಸರು ಮಾರ್ಕ್ ಎಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮದುವೆ ವಿಡಿಯೋ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ “ಪಾಪ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಶರಹವೇ ಅವರದೂ ಪೂರೋಹಿತೃ ಮಾಡುವ ಮನೆತನವಂತೆ. ನಮ್ಮ ಜಮಾನರೂ ಪೂರೋಹಿತರಾಗಿದ್ದರು” ಎಂದು ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಂಡು “ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೂ ನೋಡಿ. ತಂದೆಗೆ ಆಗಸ್ಟ್ ಋಷಿಯ ಹೆಸರಾದರೆ ಮಗನಿಗೆ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನ ಹೆಸರು” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿದ್ದ ಬಿಗಿ ವಾತಾವರಣ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಮಗಳು ಮಾಡಿದ್ದ ಅಪರಾಧ ದೇನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಅಜ್ಜಿಯು ನಿಜವಾದ ರಾಜಕಾರಣ ನಡೆವದ್ದು ಪುಂದಿನ ಮನೆಯ ಹುಡುಗ ಮೂಲೆಯ ಮನೆಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, “ಹದಿನೆಂಟು ವರುಷಗಳ ಕೆಳಗಿನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮದುವೆಯಾದ” ಎಂದು ಹುಡುಗಿಯ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರು ಪ್ರೋಲಿಸರಿಗೆ ದೂರಿತ್ತರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಜ್ಜಿ ದಡಬಡನೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು’

“ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ರುಕ್ಮಿಣಿಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಯೇ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ. ಹುಡುಗನ ಹೆಸರೂ ಗೋಪಾಲನೆಂದೇ. ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹುಡುಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಬಿಡಿ” ಎಂದವರೇ ರಾಜಕಾರಣ ಮಾಡಿ ಕಹಿಯಾಗಿ ಕೂನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಸವಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟರು !

ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು :-

“ರೀ, ಆ ಯುಗಾದಿ ನಗೆ ಜಾಲ ಕೇಳಿದ್ರಾ. ಆಕಾಶವಾಣಿಲಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಾನ ಒಂದು ರೈಲು ಬಂಡಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ, ಭದ್ರಾವತಿ, ಧಾರವಾಡ ಹೀಗೆ ಬಂಡೀನ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ವು ಬಹಳಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು, ಏನಂತಿರಾ ?”

“ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಅದನ್ನ ಕೇಳಿಸ್ಕೊಳ್ಳೊಕ್ಕೆ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲಾರೀ, ಆದ್ರೆ ಆ ರೈಲು ಬಂಡೀಗೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಪಘಾತ ಆದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ”

ನಾಲಾಯಕ್ ನನ್ನಕ್ಕು

ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಲಿಂಗುಲಗಾಮಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಳೆಯನ್ನೂ, ಅಂಕೆಗೊಳ ಪಡದೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಶಪಿಸುತ್ತಾ ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯ ನವರು, ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ನೂರೆಂಟು ತೇಪೆಹಾಕಿದ್ದ ಛತ್ರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು, ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರ ಮಾಂಸವಿಲ್ಲದ, ಮೂಳೆಯ ಹಸ್ತ ಅವರ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

“ಏನಪಾ ಕೋದಂಡ, ನನ್ನ ಗುರುತು ಹತ್ತೇನು ನಿಂಗಿ ?” ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗ. ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯನವರು, ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆಹನಿ ಯನ್ನು ವರಸಿಕೊಂಡು, ಅತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಮಡಿಕೋಲಿನಂತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಬ್ಬು ಹಲ್ಲಿನ ಆತನ ನಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಯಿತು.

“ಎಲಲಾ ಉಳ್ಳಾಗಡಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಯ್ತು ನಿನ್ನ ನೋಡಿ...” ಎಂದು ಕೋದಂಡ ರಾಮಯ್ಯ ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಾರಿಸಿದರು.

“ನೀ ಇನು ಗುದ್ದೂರು ಬಿಟ್ಟಾಂಗಿಲ್ಲ ನೋಡಪ್ಪ...” ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದರು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ “ಬಾ ಚಾ ಕುಡ್ಡು ಬರೋಣು. ಈ ಮಳೀನಾಗ ಏನು ಮಾತು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಕ್ಕದ ಚಾ ದುಖಾನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ದರು.

ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ “ಈಗ ಹೇಳಪಾ ಕೋದಂಡು, ನೀ ಹ್ಯಾಂಗಿದ್ದಿ. ಯಾವ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೀ” ಎಂದು ಅವರು ಗೆಳೆಯನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

“ನಾನು ರಿಟೈರಾದ್ದು ನಿಂಗಿ ತಿಳಿದೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ ಕತ್ತರಿಗುಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಂಪನೀಲಿ ಉದ್ಯೋಗಾನು ಸಿಕ್ಕು, ಪಿಂಚಣಿ ಹಣಾನೂ ಬರ್ತಿದೆ”

“ಹಾಂಗಿದ್ದ್ರೆ ಛಲೋ ಆತಲ್ಲಾ ಬಿಡು, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಆದಾರೇನು ?”

“ಇದ್ದಾ ರಪ್ಪಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಾಲಾಯಕ್ ನನ್ನಕ್ಕು” ಎಂದು ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ “ಯಾಕಪಾ ಹೀಂಗಂತಿ ಯಾರ್ಯ್ಕು ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿಲ್ಲೇನು” ? ಎಂದು ಉಳ್ಳಾ ಗಡ್ಡಿಯವರು ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

“ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಜುಯಟ್‌ಗಳೇ. ಆದ್ರೆ ಏನು ಬಂತು ವಿದ್ಯೆ ಇಂದ್ರಾ ವಿಪೇಕ ಬ್ಬಾಡ್ವೆ ?

“ಹಂಗಂದ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಮಚ್ಚೆರಾಗಿ ಆದಾರೇನು” ?

“ಮಚ್ಚೆರಾಗಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾರ್ನೂ ನಿಮ್ಮಾನ್ನಗೆ ಕೇರಿಸಿ ಕೈತೊಳ್ಳೊತ್ತಿದ್ದೆ ನನ್ನ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲ ನೋಡಪ್ಪ.”

“ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗು ವಿದ್ಯೆ ಇದೆ. ಮಚ್ಚೆರಲ್ಲ, ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ಹೀಗೇಕೆ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಗೂ ನೌಖರಿ, ಚಾಕರಿ ಆದೋ ಇಲ್ಲೋ” ಎಂದು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

“ಒಬ್ಬ ಪಿಡಬ್ಲೂಡೀಲಿ ಇಂಜನೀರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್‌ಖಾತೇಲಿ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್. ಮೂರನೆಯೋನಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರೀಲೇ ಕೆಲ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿದೆ...” ಎಂದರು ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯ.

“ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೇನದೆ, ಎಲ್ಲಾ ಛಲೋ ಆತಲ್ಲಾ, ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆವನದೆ ಆಂಬೋದೇ ನನಗೆ ತಿಳೀವಲ್ವು ನೋಡಪಾ”...

“ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ತಿಳಿದೀತು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ. ಅಲ್ಲಾ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿ ಲಿದ್ದಾಗ ಹೇಗಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆ. ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸೋಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಗಾರಾನ ಯಾವತ್ತಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದುಂಟು. ಈಗ ನೋಡು ನನ್ನ ಮೂರನೇ ಮಗ, ಅವಿವೇಕಿ, ಪಗಾರದಲ್ಲೇ ಅವನ ತಿಂಡಿ. ತೀರ್ಥ, ಬಸ್ಸು ಛಾರ್ಜು ಎಲ್ಲಾ ದಕ್ಕೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡ್ತಾನಲ್ಲಾ”

“ಹೀಂಗದೇನು ಖಬರು. ಜೂನಿಯರ್ ಇಂಜನೀರು ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ ಅವ ಹ್ಯಾಂಗದಾನ ?” ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಕೇಳಿದರು.

“ಆವನಿಗಿಂತ ಜೂನಿಯರ್‌ಗಳು ಮನೆ ಮಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೂ, ಇವ ಮನೆ ಯಿರಲಿ, ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೈಟು ಕೂಡಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವನ ಸ್ಕೂಟರ್ಗೆ ನಾನು, ನನ್ನ ಪಿಂಚಣಿ ಹಣದಲ್ಲಿ, ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಾಕಿಸ್ತಿದ್ದೀನಿ”...

“ಫೋಲೀಸು ಖಾತೇಲಿರೋನು ಛಲೋ ಆದಾನೆ ತಾನೆ ?”

“ಅವ ಇನ್ನೂ ಅದೋಗ್ಯ. ಆ ದಿಪಾರ್ಚ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನಿದ್ದಿದ್ದೆ ಎರಡೂ ಕೈನಲ್ಲೂ ಬಾಚಿ ಬಿಡ್ತಿದ್ದೆ. ಇವನದೆಲ್ಲಾ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಕಣಪ್ಪ. ಮೊದಲೇ ಆ ಖಾತೇಲಿ ಪಗಾರ ಕಮ್ಮಿ. ಅಂಥಾದ್ರಲ್ಲಿ, ಇವ ಸ್ವಂತ ಪಗಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೇಷ್‌ಗೆ ಬರೋ ಹೋಗೋವರೆಲ್ಲಾ ಜಾ. ಕಾಫಿ ತರಿಸ್ಕೊಂಡ್ರಿದ್ದೆ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತೆ ನೀನೇ ಹೇಳು” ? ಎಂದು ಕೋದಂಡ ರಾಮಯ್ಯನವರು, ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಗೋಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆಯಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವರ ಲೆಖ್ಪದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಾಲಾಯಖ್ ಇಸಂ ಎಂದೇ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

“ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ನನಗೆ ತಿಳೀವಲ್ಲದ್ಯಾಕೆ ನೀ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಪ್ಪ. ಮೂರು ಮಂದಿಗೂ ಮದುವಿ ಮಾಡು ಆಗ ಅವರು ಹಾದಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕು” ಎಂದು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಗೆಳೆಯನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಇದಾಗಿ ಆರೇಳು ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿದ ಮೇಲೆ, ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಯಾವದೋ ಸಮಿತಿಯ ಮಿಂಟಿಂಗಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯನವರ ಭೆಟ್ಟಿ ಅವರಿಗಾಯಿತು. ವೃಧ್ಧಾಶ್ರಮವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಟಿನ ಮೇಲೆ ಎಲುವಿನ ಹಂದರವಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಧಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು.

“ಎಲಲಾ, ನಿನಗೇನಾತೋ ಕೋದಂಡು ಹೀಂಗ ಆಶ್ರಮದಾಗೆ ಕೂಂತಿದ್ದಿ ? ಎಂದು ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದರು,

“ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕರ್ಮ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದೇಲೆ ನನಗೆ ಈ ಗತಿ ಬಂತು”

“ಯಾಕೆ, ಮದುವಿ ಆದ್ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹಾದಿಗೆ ಬರಲಿಲೇನು” ?

“ಹಾದಿಗೂ ಬಂದ್ರು ಬೀದಿಗೂ ಬಂದ್ರು ಇಂಜಿನೀರ್ ಮಗ ನಾಲ್ಕಾರು ಬಂಗ್ಲೆ ಹತ್ತಾರು ಸೈಟು ಮಾಡ್ಕೊಂಡ. ಪೋಲೀಸಿನವನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೊರಲಾರದ ಹಾಗೆ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಹಾಕಿದ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರನೆಯವನು ಗದ್ದೆ, ತೋಟ, ಎಸ್ಟೇಟುಗಳನ್ನೇ ಖರೀದಿಸಿದ...” ಎಂದು ಕೋದಂಡ ರಾಮಯ್ಯ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು.

“ಮತ್ತೆ ಛಲೋನ ಆತಲ್ಲಾ.....ಎಂದು ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿ ಹೇಳಿದಾಗ,

“ಏನು ಛಲೋ ಆತು ನಿನ್ನ ಪಿಂಡ. ಇಂಜಿನೀರ್ ಮಗನ ಕರಪನ್ ಛಾರ್ಜ್ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಪೋಲೀಸ್ ಮಗನ್ನ ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಅವನ ನತ್ತಿಲ್ಲಿಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಮೂರನೇ ಮಗನ್ನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಿ, ದಿಪಾರ್ಚ್‌ಮೆಂಟಲ್ ಎನ್‌ಕ್ವಯರಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾರೆ.”

“ಛ...ಛ...ಹೀಗಾಗ್ಯಾಕಾತಪ ಕೋದಂಡು” ? ಎಂದು ಉಳಾ ಗಡ್ಡಿಯವರು ಪರಿತಾಪದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.

“ಯಾವ್ನು ಅತಿ ಅದ್ರೆ ಹೀಗೇ ಆಗೋದು ಕಣಯ್ಯ. ಈ ದಡ್ಡ ಮುಂದೇ ಗಂಡರಿಗೆ ಲೌಖಿಕ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾದ್ರಲ್ಲೂ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರೀಮು. ಶಾಖಾಯೆ ಲವಣಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಿಭಾಯೋಸ್ಕೇ ಯಾವನ್ಯಯ್ಯ ಸಾಧ್ಯ ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾವೂ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಇತಿಮಿತಿ ಇಟ್ಟೊಂದಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದೆ ಬಚಾವಾದ್ವಿ. ಈ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಬಾಡ್ವಿ” ?

“ನೀ ಅಂಬೋದು ಖರೇನೆ ಅದೆ ಕೋದಂಡು. ಲೌಖಿಕ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲಿದ್ದ್ರೆ ಹ್ಯಾಂಗಪ್ಪ ಆಗ್ತದೆ ?

“ಲೌಖಿಕ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲೆ ಇದಿದ್ದರಿಂದ್ಲೆ ಲೋಕಾಯುಕ್ತದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೋ ತಿಂದಿದ್ದ್ರೆ ಆಯುಕ್ತದೋರು ತೆಪ್ಪಗಿರೋರೇನೋ. ಅದ್ರೆ ಅರ್ಜೀವಾಗೋ ಹಾಗೆ ಮೇಲು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದ್ರೆ ಯಾರು ತಾನೆ ಸುಮ್ಮನಿ ರ್ತಾರೆ ಹೇಳು...ಅವರು ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂಡೋಕೆ ಆಗುತ್ತೆ ?”

ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಲು ತೋಚದೆ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಲೋಚಗುಟ್ಟಿದ್ದರು.

“ನನ್ನ ಸ್ವಯರ್ಜಿತದ ಮನೆಯೂ. ಈ ಅವಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಆಗೋಯ್ತು. ನೀರು ನೆಳಲಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಸೊಸೆಯಂದಿರು ಇರ್ತಾರೈ. ಅವರೂ ಯಥಾ ಯಥಾ ಅವರವರ ತೌರುಮನೆ ಸೇರೊಂಡ್ರು. ಬೇರೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ನಾನೂ ಈ ವೃಥಾಪ್ರಮಕ್ಕೆ ದಾಖಲಾದೆ” ಎಂದು ಕೋದಂಡರಾಮಯ್ಯ ತಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂತೈಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಗೆಳೆಯನ ನಾಲಾಯಖ್ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಲಾಯ ಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಅವರು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರು.

ಕಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃತಯುಗ ತರೋದು ಕಾಲಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಪಚಾರವೆಸಗಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

- ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ಕೋರಿಯರ್ ಸರ್ವೀಸ್ -

ಅರುಣಾ ಆರ್ ಕಾರಂತ

ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಉರ್ಫ್ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯಾಯ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬದಲಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬೊ ವಿಷ್ಯ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಅವನ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತಿ ಸೀನು ಹಾಕಿದಾಗ ನನಗೆ ನಂಬಲಿಕ್ಕೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಒಂಥರಾ ಹೆಂಗಸು ಅರ್ಥಾತ್ ಹೆಣ್ಣು ಹೃದಯದ ಗಂಡಸು ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಚದ ಮೃದುಸ್ವಭಾವದ ಮನುಷ್ಯ. ಯಾರು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಹೊರಿಸಿದ್ರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನಿಕೆ ಬಾಯಿಬಾರದಂತಹವನು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಎಲ್ಲಿತನ್ನ ಅಂದ್ರೆ ಯಾವತ್ತೂ ಅವನು ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬಂದ ದಾಖಲೇನೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಮನೆಯಿಂದ ಮೂವತ್ತು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ಅವನ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೋದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೊ ಈ ಚೀಟಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿ ಅಂತಾನೊ, ಈ ಚೀಲ ಅವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಅಂತಾನೊ, ಈ ಮಗೂನ್ನ ಶಾಲೆಯ ಬಳಿ ಇಳಿಸಿ ಅಂತನೋ ಏನೋ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಟಿಕೊಂಡೆ ಇರ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗೆ 'ಆಗಲ್ಲ' ಅಂತ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರಲ್ಲ, ಬಿಟ್ಟು ಅಂಟಿಸುವವರಿಗೂ ಸಂಕೋಚಾನೂ ಆಗಲ್ಲ. ಮೇಲಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಅರ್ಜೆಂಟ ತಲುಪಿಸಿ, ಜೋಪಾನ ನೀವೇ ಕೊಟ್ಟ ಬರ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಒಗ್ಗರಣೆ ಬೇರೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆಫೀಸಿಗೆ ಲೇಟಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಬೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಪರೋಪಕಾರಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನನ್ನಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಂದಿದ್ದೆ. "ಅಲ್ಲ ಊರ್ ಉಪಕಾರ ಹೆಣ ಶೃಂಗಾರ ಅಂತ ಗಾದೆ ನೆನಪಾಗ್ತದೆ ನೋಡು. ನಿನ್ ಕೆಲ್ಸ ನೋಡ್, ನಿನ್ನೆಲ್ಸ ಕೆಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಅವ್ರಿವ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಯಾಕ್ ಮಾಡ್ತಿ" ಅಂದ್ರೆ "ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು ಪಾಪ ಜನಕ್ಕೆ ನನ್ನಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ. ಏನು ನಾನೇನು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೆನ್ನೆ ? ಅವರಿಗಾಗಿ ನಾನು ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ತೆನ್ನೆ, ? ಕಚೇರಿ ಕೆಲ್ಸ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೇನೆ. ಪಾಪ ಅವರು ಏನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರೆ ಕೊಟ್ಟರೆನಿ ಅವಿಗೆ ಏನು ತೊಂದರೇನೊ' ಅಂತಿದ್ದೆ.

ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡುವ ಊರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೂನಿಯರ್ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಒಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗಳನ್ನ ಇವನೊಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಈ ಚೀಟಿ ನನ್ನಳಿ ಯರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ. ಈ ಔಷಧಾನ ನನ್ನಗಳಿಗೆ ಕೊಡ್ತಿ. ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ನಮ್ಮುಡ್ಗಿನ ಕಳಿಸ್ತೇಕೊಂತ ಹೇಳ್ತೆ, ಅಂತ ಏನಾದ್ರೂ ಕೆಲ್ಸ ಅಂಟಿಸಿದ್ರೂ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣಂದೂ.

ದೊಡ್ಡನುಸು. ಕಮರ್ ಕಮರ್ ಎನ್ನದೆ ಒಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಬೆಳಿಗೆ ಊರಿಂದ ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನೇರ ಬಂದುಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಬರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಎರಡೆರಡು ಬಸ್ಸು ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತದ್ರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅವನಿಗಾದ ಪರಿಪಾಟ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ ಅನ್ನಿಸುತ್ತ. ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅವನಿಗೆ ಆಗಷ್ಟೇಕೊಯಿದು ತಂದ ದೊಡ್ಡ ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ತಂದು ಇವನ ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದು ಇದನ್ನ ನಮ್ಮ ಆಳಿಯಂದ್ರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ಅಂತ ಇಟ್ಟುಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು. ಸಂಜೆಯಾಯ್ತು ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ತನ್ನ ಹಡಪ ಬಗ್ಗಿ ಗೇರಿಸಿ ಸೊನೆ ಒಸರಿದ್ದ ಹಲಸಿನಹಣ್ಣನ್ನು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಬಸ್ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಇವನ ಹೊರೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಹಗುರವಾಗಲು ಬಸ್ಸಿನ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ನಿಂತ. ಇಳಿಯುವವರ ಮೈಕೈಗೆ ಹಲಸಿನ ಮೇಣ ತಾಗಿ “ಯಾರ್ಲೀ ಇದು, ಯಾರ್ಲೀ ಇದು ಗೋಣಿಚೇಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕೊಂಡು ತರಬಾರ್ಡ್ ಎಂದೂ ಇವ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಬಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ಇಟ್ಟು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಒಂಟಿಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಪ್ರಯಾಣಿಸ್ತೀರಬೇಕಾದರೆ ಬಸ್ಸಿನ ಕುಲಕಾಟಕ್ಕೆ ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ಉರುಳಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತ್ತು ಕಂಡಕ್ಕು “ಯಾರ್ಲೀ ಇದು ಮುಳ್ಳಂದಿ, ಟಾಪ್(top) ಮೇಲ್ವಾಕ್ರಿ, ಬಸ್ಸಿನೊಳಗ್ ಹಾಕಿ ಆರಾಮ ಕುಂತ್ರ ಲಗೇಚಾಗ್ತದ್ರಿ ಅಂತ ಒದರಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ತಲೆಗೊಂದು ಮಾತುಆಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ್ದು. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಕಂಡಕ್ಕಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹ ಕೆಲ್ಸ ಹಚ್ಚೊಳೊದಿಲ್ಲಿ ಅಂತ ಗೋಗರೆದ ಅಂತೂ ಬಸ್ಸಿಳಿದು ಹಲಸಿನಹಣ್ಣು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಮೇಷ್ಟ್ರು ಮನೆ ತಲುಪಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇವನ ಬಟ್ಟೆ ತಲೆ ಕೈ ಎಲ್ಲ ಹಲಸಿನ ಮೇಣವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದೂ ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ.

ಆದ್ರೂ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಮರುದಿನ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಬಳಿ ಏನೂ ಅನ್ನಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಸಂಜೆ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡನುಷ್ಯರು ಬಂದವ್ರೆ ಈ ಚೀಟಿ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿನಾ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಎದುರುಗಡೆ ಇರುವ ಏಕಾಂತಪ್ಪ ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಡಿ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದ್ದು. ಆ ಏಕಾಂತಪ್ಪ ಇವನ ಊರಿನ ದೊಡ್ಡ ಕಿರಾಣಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತೆ ಏನೇನೋ ಧಂದೆ ನಡೆಸಿದ್ದ. ಆ ಚೀಟಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೂ ಏಕಾಂತಪ್ಪನವರಿಗೂ ಏನ್ ವ್ಯವಹಾರವಿದೆಯೋ ಏನೋ ನಾನ್ಯಾಕೆ ತಲೆ ಕೆಡ್ಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಚೀಟಿ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗೆ ಕುಳಿತ.

ಆ ದಿನ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾಕೋ ಇವನ ಬಾಸ್ ರಾಂಗ್ ಆಗಿದ್ದು. ಅವರ ಎಲ್ಲ ತಲೆಬಿಸಿಯನ್ನೂ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿ ಹೋಗಿದ್ದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಯವರೂ ಬೇಗ ಬರಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಬೇರೆ. ಈ ತಲೆಬಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸಿಂದಿಳಿಯುವಾಗ ಆ ಚೀಟಿಯ ವಿಷಯ ಮರೆ ಹೋಗಿತ್ತು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಿಗೆ. ಬಸ್ಸಿಂದಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ

ಸಂಜೆ 7 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸನು ಬಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದ, ಸಾಹೇಬ್ರು ಕಠಿಣತೆ ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಇವನು ಗಾಬರಿಯಾದರೂನೂ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ (station) ಹೋದ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಕ್ಷಣ S I (ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್) 'ಏನೋ ಬೋ.....ಮಗನೇ, ಈ ಧಂಧೆನೂ ಶುರು ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಯಾರಿ, 420 ಇವನ ಬಟ್ಟೆಗಳಚೆ ಬೆಂಡೆತ್ತಿ ಎಂದಾಗ ಯಾಕೆ ಏನು ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಕೈಕಾಲು, ನಡುಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿತು. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನಿಗೆ ! ಸ್ವಾಮಿ ಏನೋಂದು ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ ಸುರಿದ. ಏನು ಓ. ಸಿ. (O C) ಆಡ್ತೀಯಾ. ನಿನ್ನ ಕಿಸೆಯಲ್ಲೇನಿದೆ, ಅಂದಾಗ ಇಲ್ಲ ಇದು ನನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಏಕಾಂತಪ್ಪಂದು ಅಂತ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸ್ ಟಿಕೆಟ್, ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಟೀಬಲ್ ಮೇಲಿಟ್ಟ. ಆಗ ಸಾಹೇಬ್ರು ಇಲ್ಲ ಹುಡುಕಿ ಇವನ್ನತ್ತ ಯಾರೋ ಕೂಟ್ಟ ಚೀಟಿ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದ್ದು. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನಿಗೆ ಹಾವು ಮೆಟ್ಟಿ ದ್ದಂಗಾಯ್ತು 42 ಕ್ಕೆ 120ರೂ ಎಂದು ಬರೆದ ಚೀಟಿ. ಇವನ್ನೊದ್ದು ಒಳಗ್ಗಾಕ್ರಿ ಎಂದಾಗ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನಿಗೆ ಇದ್ದೂ ಸತ್ತಂತಹ ಭಾವನೆಯಾಯ್ತು ಸತ್ತಿದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ತಿತ್ತು ಅಂದೊಂಡ.

ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಪತಿರಾಯರು ಮನೆಗೆ ಬಾರದ್ದು ನೋಡಿ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅವ್ವ ಗೆಳೆಯರ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಗೋಳಾಡಿದಾಗ ಅವನ ಗೆಳೆಯರು ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ತಲಾಪ್ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಂಟು. ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಸೀದಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಾಹೇಬ್ರುನ್ನ ಕಂಡು ಇರೋವಿಷ್ಟು ತಿಳಿಸಿ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನ ಬಂಧಮುಕ್ತ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ ರಾತ್ರಿ 12ದಾಟಿತ್ತು.

ಅವತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣ ಯಾಕೇ ಏನೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಆಗಲ್ಲ ಅಂತ ಒಂದೇ ರಾಗ ಎಳೆಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ ನನ್ನಂತೂ ಕಿಟ್ಟಣ್ಣನಿಗೆ ಕೊನೆಗಾದ್ರೂ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತಲ್ಲ ಅಂತ ಸಮಾಧಾನವಾಯ್ತು. ಅವನ್ನೆಂಡ್ತಿ ಗಣಪತಿಗೆ ಹರಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

ಪ್ರಖ್ಯಾತ

ಆವರು

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ದಂತವೈದ್ಯರು

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ

ಫೀಸನ್ನ

ಮದ್ದೂರು ವೇಣು

Enrich yourself
through savings in
KAMADHENU

True to its name, KAMADHENU gives plenty to you. Interest on interest once in every three months. In addition to all advantages of Term Deposits.

With a minimum deposit of Rs.100/- (no ceiling on upper limits), you can multiply your deposits for as long as you want - from 5 months to 120 months. Facility for loan up to 75% of the deposit plus interest accrued.

Contact our branch nearest to you. And find out how to enrich yourself through savings in KAMADHENU. High yielding and the most preferred among deposit schemes.

CANARA BANK

(A Govt. of India Undertaking)

H.O. J.C. Road Bangalore 560 002

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಠ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ - 845-580

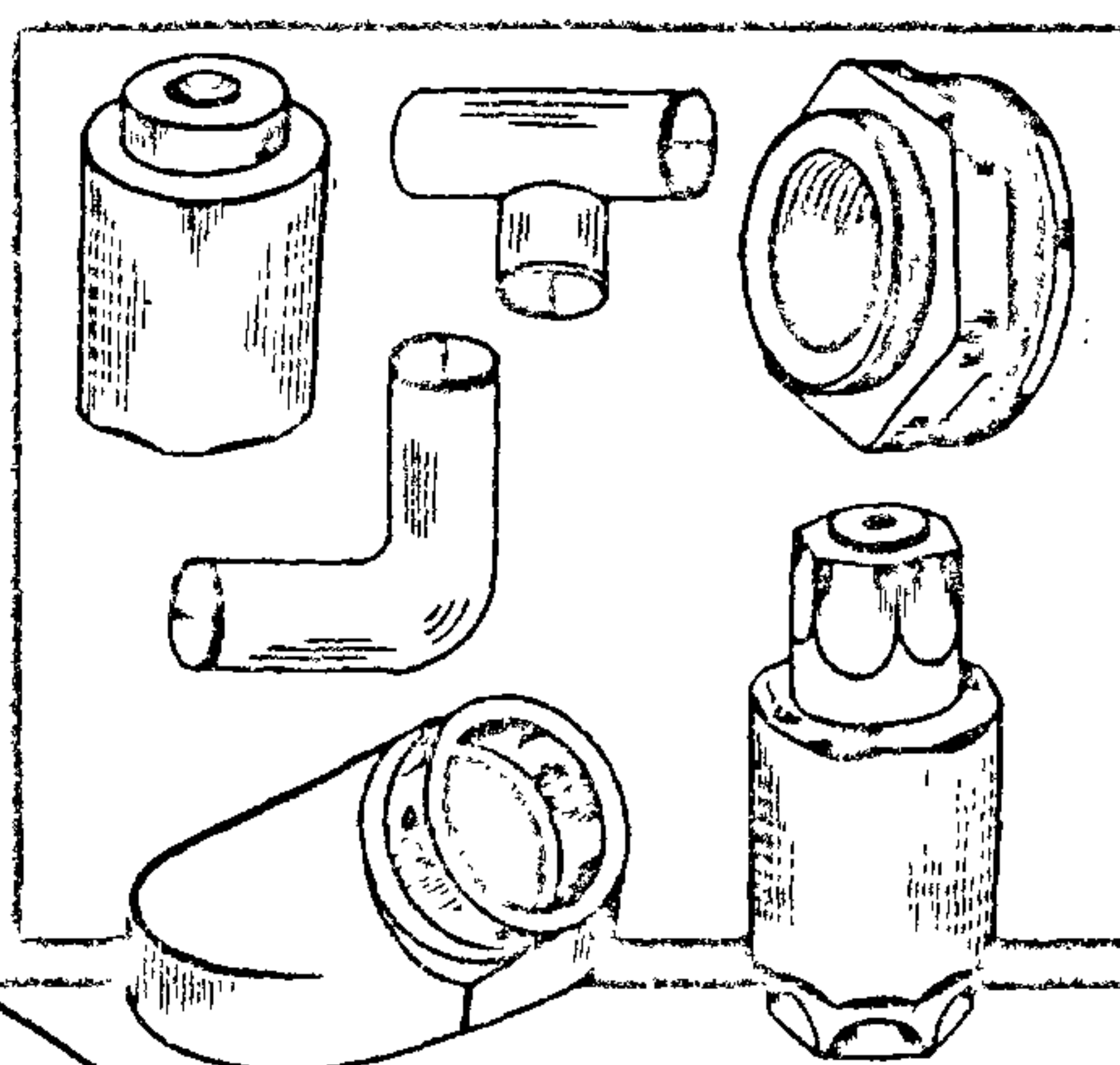
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

UIPLAST

W

e specialise in
enjoying the company of
NAGGING, DEMANDING
and BULL DOZING CUSTOMERS
because they have made us what we are, a company
known for products of QUALITY, PRECISION and
DEPENDABILITY.

**THEY ARE SATISFIED.
WE ARE HAPPY.**

**UIPLAST
PVT. LTD.**

172/1,
Bannerghatta Road,
Bangalore - 560 076.
Phone: 6632602
Fax: 080-6635933

Manufacturers of moulded Industrial
Plastic Products in all Thermoplastics
such as PVC (both hard & soft), PP, ABS,
HDPE, HIPS etc., For Consumer
Durables, Auto-mobiles and Utility
Items etc., and UIPLAST PVC Pipes.

SNC

WE ARE 22 YEARS OLD.